

ספר יערות דבש

היה תוכחת מוסר מה שדרש ברבי ארמץ דורי הגאון אמיתי מהו יהונתן
ול בקיק מיץ המעוטרה : כשחי' שם לרב ומורה : והי' יושב בישיבה של
מעלה : והרבין שם תורה : והעמיד תלמידים הרבה : גאוני הדור וכלי
חמדה : אשרי העם שככה לו : ודומי' תחילה נאה לו : והספר זה לא
צריך לפאריהו במילולו : כי מעצמן נוחן ריח כשמן אפרסמון בכל פעלו :
ובהיכלו כבוד אומר בולו :

תחת ממשלת אדונינו הדוכס המיוחס המהולל

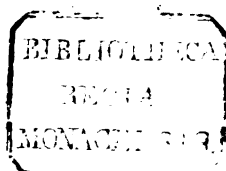
קארל פרידריך

מארק גראף צו בארין אונד הויך בעריג השם ירום חודו ויתנשא אדונותיו לו
וגבירתו וגם לורעותיו ויארץ להם ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים אמן :

נדפס פה בקק

קארלסרוא

בשנת שמע בני מוסר אניך לפ"ק :

הסכמות הרב הנאמן אמיתי שר התורה אבד ודמ דקק מיין יעא
 ביים ס שאנת ארי :

הענין עליו את הדרך פ"ס הרד"ק שכתב ומהכלל ומאכלת מיוחד יעקב בשר פ"ס מיוחד יוחל ל"ז בן אחיו על
הזיק הרב האמן לחיית המדברס אגודל נשרל מיוחד יוחלן א"ל ויזה מגילת פה פה ומוכס מה שדע
האמן הכל נדעס דערי פוכת ופוכת ופוכת ופוכת על כלל אורלס כלל ופוכת קסלת ודעס כסחי מעון ומוכפת רלס
רלסי לחוגל נעלול ורלסי מוכס כי דעק יזר כסח ולשון כסחיס מוכס רמלס אכסל לשון מוכס על פן חייס
למחסיקס ד כי למת יאנס היס מחסיקס כלל מחסיקס מוכס ארון וחולי כו • לל אכס ל"י כל רז • דדך
כסח פורס הודך נחעגל יזר עך • ה"א לל יזסר סח"ק מחוק חדנע וטכט לופיס לחיור לגבוס סקלס סליק
וכסח נדערי מוכס וטוכסל • מוכס סכלל לקס • לקס טוכ וטכט מוכס גריר לו של אס ע"כ אכס ליסיס זקירי
ויסיסיס קנס כסח קנס דנעס קח וטוכס נעשכס כספ סחק מוכס וסל ערך נכס כלישון עייר עכסס וקסרס
נעקס • כי למת הן סס מחסיקס יזקס ונלילס כלל מוכסל ונלילס מוכס מוכס • סחיסס ויזקיס וסות כ"י כל
מוריס • לל יזי פוכס עשו חרופי חלחלו סות מוכסס ועולס ויזקו מיליו וסן פוי כפני סגלון סמפורסס מוכר
פכ"ל והכס אף כי מוכסי קסס ויזיס יזיסס טוכסל יזי נללס וסחי מוכס יזיסס יד לשמור סחיסס מעולס • סות ספריס •
סדסיס על סדסיס יעלס מעלס • כי לל זו דדך כללול • סות כל אס כוטל סגולס • אף ככר יזיס וסמפורסס מעלס
סגלון סמכר סכ"ל אס רינץ וקינץ ורז פכילס מוכסליל וככר יזל מוכסין נעולס עס שר סכריס סחיכור מוכר סכר
מחוכס ויזל מעיכיומו' הולס וככס קס ונעמורר סרני מוכר"י סכ"ל לסדסיס דערי סכיסס ויזיססס סכקלס נכס יערס
דכס סקל רלסון רלסי ליזקו וללחלו למין כס כי לשון דעק ולשון סכיסס מוכס ל"י מוכר כר ללס נלתי לגרר גרר
נעשעול סחרי"ס לגל יזכס סוס אס אס סכסר סכ"ל זון עשר סכיס נלי רשות וסחריכל מן סרני מוכר"י סכ"ל וסעונר
על דערי יזכס נכס וסמכסל דערי אס יזי' נכס וסלכין כסח רעגן כ"י סמכר לנכד סמורס ולככד גלון לחיית סכ"ל •
יס ו' עש"ק מ' כסליו סח"ל לפ"ק ס"ק סרי' ל"י סכ"ק מין וסג"י יע"ל :

הסכמות הרב הגאון ריש מתיבתא ורישא דבי מיתבא רבא
בקק מין הנל :

יעקב הלך לירכוש דרך חיים תוכחת מוסר אשר סתם ביד סמורני סרגני מחובלל ואחובלנ נפורס כחשור"ר יעקב בן סרגני מס' יסודא ליב זל"ל בן אחיו של סגאון מחפורסס רבן של בני הגולה עמדת ישראל מסוד"ר יומאן זל"ל ויידו חזילה עמיה ולרכזה חלדן חדש נחמות תכמים חכם סרגני נר' ולורייטל אשר דש סגאון לחייתו ברנים • לסורות לעם הדך אשר ילכו בו זמא ג' נורם של פורס אשר חרל' מכיס לכל נד ודבר ששום לכל כשם קדם באת פורת העולם רוח בני קדם לפל' חזעלה לחעלה • לעילא מכל נרכמא נכרמא סגאון דבר שאששים והגין נכמה חזנו • והמפורסס אל"ר קמי' • כי כבר ילא חובטין של סגאון מחפורסס חסר"ג זל"ל לפרט' עולם ידו וגבורתו הריכמו ונקיאתו ככליל רב ועצום כספרו כרמי ופולתי ולוריס ותומים והכלל לעשות וסודלי תושי' לפרטין פורת בישראל וכמה מחכמו דוריתו כמות מחמלמדי של סגאון מחפורסס סג"ל ומילת' אלנישיסא יכ"ד וידעו ידעת ידע רבם • שרקה חזנו ילאו דברי כנושים דברים סכנכים אל סגן לנו כמתן של אולם וטעמיה חעט דש יעירות יאמנת ומלמתי את שאלמה כפשי דברים מת' קים חרש וכופת לופים • ומי ימן שיחוקו מיליו בעט כרל ועופרת לטות לעד ולמשמרת לחור דורים • בנן קף יד יד כהה תאלמנו • נחמח"ס לחד לסעלות ספר יעירות דש על מנחם ספרים • ומקדש יד מן סכיע"ר לארמיק את הכיזיק ונחמ"ג שיימינן געזירות נחש ונחמו' ודענן לכל ידפיס שום קדם ספר הכ"ל משך עשרם שנים לרופים גלי רשות וסרמחל מן סמו' סרגני מחובלנ נפורס מחשור"ר יעקב סג"ל • והשומע להגרינו אלה הכ"ל יבונ כשינע טובה וידושן • שקט ושקט • כמות רעק • פד בלות יבון כ"ד ס"ק דוד דשנעק מחפורסל ריש מתינפא ורישל גמי' מופנל רבא דק"ק מיד סמממסס ווס ב' ק"ס כסליו פקל"ש לג"ק :

הסכמות הרב הגאון הגדול המפורסם חכם הכולל אבד ורם דקק קארלסרוא והמדינה ומדינות בארץ :

מסילת

הסכמות • נשאל כתיבות הסכמות • חד למעלה מהחצר ברוב רחם • והשני
נחמדת הספר שהול כחגנית' דלית צי' טיחול • והשלישי שלל ידעיו על רשות המדמים
ויעשו לו היקלול גרמל • סיבות שנים טראשומים לא נדיכין למסמות • לכסיל יחשז מחער על שחש נלהרים
צרה כחמם • שהול יחמל • והאלות חערד לעמחו למורת ס' מחיח • ונחיותיו יולק חים על ידי חורז
ודני החותק גלון עחינו ורש"כ"ה נכל רז עח ומעמדות • נדרשותיו זקוקין דמורל כפקין מחמל • וכל
שומעיו תלבינה אזכיו מחיח יחמה • צרית סן בן סדערים הכמים חסיני ללוס אחי חומם • לכן נעמחי
אדתי להרני המוכלל וחוכלג נמורס סריף ושכון מגדולי תלמידי רב מחור"ר יעקב וואיידיסלוב כר"ו בן אחי חורז
סגלון אחיח זל"ל לכות רבים לזה לני יסחם • וכן דודו יגאלנו אף שעברו צרים כחם וכחם • אך מדאגם
ידנך בן נחמכותו איש אחר ידכסו ויגרסו לו סחן נגרמי וגרמל • ועריתי לו אל תירא יעקב כי אחר אחי
לבושיעך ניד רחם • ולגזור גרם נשמחל והרמל • נשערורים ושחם • נכלל דלל מדעל דחל לזיש אשר
ירוס ידו להדכים סן נעמחו אז ע"י גירל דלי' עלי רשותו פוך עשרה שנים מחיח • חיוס כלות סדמס הכרשחם •
לכן שנ יעקב שקע ושאק ואין מחירד לחסר מעשימו נפוחלת הסכמות • ולשלם לזיש כמעשימו נספר סזה יקר
סערך ואין דומס • ונכות סתשונס ינל גלולס שליחם •

כ"ד צעירל מתלמידי רבים סגדול סחומס כה קרלסרוא יוס ס' י"ב מחכס דרש טוב לעמו והוא ידונתן למרע :
ידידי סמכונס טיאה ווייל מפראג סחנק"ק קרלסרוא ומדינות בארץ

הסבמות הרב הגאון המפורסם אב"ד ור"מ דקק פוסטויילר והמדינה

אמר ארע לנדיק ולישרי לנ שמיח ורוב שלו' שלום לרחוק ולקרוב אחד ה' ורמלתי רפואות כח יאונתן אשר
עשה תשועות גדולות בישראל עשה סיל ואחין כח נצוצים אשר מעולם לפני שם • נשמות מונחקים
מנחיקים ומחירים כפירים אורים ותמים • כרתי וכלתי נתנו מרועה אחד מיוחד שבגדלים • אשר סכלים
ענה והגדיל מושי' כללית ועשה פרי קודש סילונים • מזיו אחד באללים • כי רב מאוד מחסנו ועצום עושי
דברו כחם וכמה תלמידים ותיקים נכונים ומעלים • עלה במעלה סולם • חננ ארצה וראשו הגיע השמימה •
למי תכחם אדמו"ר רבן של כל בני הגולה מסורר יאונתן זל"ה אשר עוד השאיר אחריו נרבה וכל טוב טעם ודעת
תכחם וחומר להנין אחרי כינה הלא תחם נכחונים על ספר יסוד המתואר בשם יערת דגש מבי טוב דורש לעומד
נחמקלות רבנות עם בית ישראל • בשער נת רבים השיג מעון פורס ינקשו מביאו וכלם ברים למשמעתו משמעות
דורשי' דרשו משכט לומר העיז דעת דרכיו יחלון ישרים דרכי ה' • וינא יעקב שלם ודעת אלקים בידו רב לו •
ברך ה' הילו • ופועל ידיו פדא מרצין תכמים הוא עושה ה"ס סרנמי המונסק תריץ ונקי כחאורר יעקב גרו
חק"ק וואייזסלויב ער לתום של אדמו"ר המחבר הגדול זל"ה • אשר העיר ה' את רוחו סבדינה • מידלה
ומאהנה • להצת יאונתן לקודעם נדכום חלק ראשון מספר יקר סערך יערת דגש סל"ה יגמור בעדו לטובה •
ואחריי אשר הילי' פעלא טנא • טנא להי לתלקס ציעקנ ולסכ"ס בישראל • תחם מורא יעלה על ראשו
ומדאגה ידבר חכמי עונרי עגירה חסיני גנול עולם אשר ישי' עם לננו בליעל • ויחעל מעל • כדי להוציא
מכחו אל הכועל • להדמים שנית ספר יערת דגש סל"ה נמוך עשרה שנים חיים כלות סדכום של סרנמי מסר"י
סל"ה בלמי רשות תחמו לו חנ"כ • ארור נכלל חסיני גנול רעהו ישי' מי ישי' בלחם לוכן ישי' סעונר סהול
ילכד נרשת סהרס ולעומת דרנכן • והשומע ישכון נטה שקט ושלאן • וסי' עלאו רעק • וניחוי ינט ערי
יסודס וישראל על מוכון •

סל"ה הנעיר שנתלמידים של אמו הגאון המחבר סל"ה חוסר ר"ה שנט תקל"ט לכ"ק : נניחן ס"ק וואלף חנק"ק מוסוויילר

דבכמות הרב הגאון המפורסם אבד ורמ דקדארמשטאט והמדינ' 11

ויקרא אלי אחד מן הקרובים חר מהעריאל והשמשון קדם רבינו בשינים ס"ה ספורי סופיין קנקן מלל עמיה
 סרני המופלג והמופלג מאר"ר יעקב נחמד הגדול מאר"ר ליז"ל פול בן אהרן של מורינו ורבינו הגאון הגדול
 רב דני הגולה מאר"ר יואנאן זלל"ס ונחמד מנילס עפס כמניס מכיס ואסור בלגנע דליס אלקיס ורבינו הגאון ז"ל
 אשר דרש דרש נדרי תוכחה מוסר ורבים אשר סעיז מעון נלשון סכמים מרכל דמולת סכנע סס הייס סקס
 לחולאיהס מתוקיס מרנע ונוכח נוכיס ביערות דנע אשר סטעים יואנאן והליך ללרץ ולרדיס עליס והמפורסס און
 נריך לרלי' סלל כדע ביראל שמו של רבינו הגאון הגדול מאר"ר יואנאן זלל"ס אשר הכליל והגדיל לעשות במעשה
 סידורי' סידור קודס ללנונו מהנוראס כדשיכין שנון והריף וכחית לעמקל ודינל כלסר יסלל ליס נאוריס ותומיס לסר
 רבים סלכו ללורו חלרע ככמות סלרץ סליו ילסכו ערדיס ערדיס לסעמידיס על סלמט וסידור ולולל סת און סמועיס
 מפי סנלר של מורס מורת אמת ילל מכיו כרמי וכלמי כללי כלליס זקוקין דורול עוקר סריס ועוטין זס בנא נמלול
 ונכנרל גלי' לודעי' ונכל סנורל בני מודעל סליך עיני סמורס וכל רל לא אריס לי' נלסר סכיס אסריו ערכס סרנע
 ססריס ללון קן וקלרס ידעס מסליל מתריכות ונקילות אשר כולס יעידון ויגידון מחיבוריס אשר זריס לריות כדמות
 חס שוץ מכיס ולו דומי' סלסל וכעת ילמוד ליעקוב שמה ויגל במעשיז מעשס רב רב נוצרי' ורע סילו פול מיס סרנע
 מאר"ר סכ"ל אשר מרס ויגע לסכיל-סל סלק רלשון סמר יערות דנע של רבינו הגאון זלל"ס לרבות סל סרניס
 אשר מעע סכמות ורע סליכוס וכל מן דין און נריך לסמוכין ולסכמות ולמס אס סכ"ל סכ"ל להיך נ"ל ורבינו
 הגאון סמסר זל"ס ס"ס סרנע מאר"ר נר"ז לא סכעמי מר עדי' לנול עם ססמר ולמוד לני לסוקקי יסרלל סמחנדיס
 נעס לסדמיס וללוקחו נדוכיס סלסל לס' סכרס נעקנ סרולל נכנוד ירלייו תחוליס לדיקיס נחיתמן כר' ולעומת זס
 סליס אשר ירדס ידו לנרס ס"ז סוק לסרנע מאר"ר נר"ז ולסדמיס סל סמר יערות דנע סכ"ל מושן עשרס גריס מסיס
 נלי רשות של מאר"ר סכ"ל לו מנ"כ עבות יענע נלרור מסת גבול רעמו נו סידור וסמלל שס מיתס נחור' ורנען וליס
 נלי סמולל ולסמולל יוענע ולמסייעיס לנר מלס כו יענע ס' לסס נגומס ומחוסס ולל ימוש מלמס חרעס מורס

ס' כל סיימס עד סיימלל סלרץ ועס כמיס ליס מכיס •

ס"ק זעירל וזון סערייל מסלמידיס ולודע"ז סגלון נעל מחנר סכ"ל רלסין שמעון פלעגני סומק"ק ולרמשטאט

והמדינע יע"ל :

הקדמה מבן אחיו ותלמידו של המחבר הנאמן אמיני וזהה אשר הוציא לאור והעלה על מזבח הדפוס ספר הנחמד הלא זה :

ויקרא יעקב לנבי ישראל אחיע אהם • נאשר שראשי ושעמי עמכמי ישראל ומקדמי נביי ארץ • שששם
מלכם לשמוע ולראות • מה שדרש מורי דודי בגאון סמורסם נכל קצי ארץ מסר"י ז"ל ס"ס • נדרשות
סתוכת וסמך מה שדרש נרנים • וגם לטרי שמעמי מפי סקדוש שלמר מי יתן ויכתובן מילי לתלקס ציעק
ולסליס ישראל • ואף חכמי עמדו לו שרנים סצי מעון • ושמי גאון ישמרו דעת • וסורס ינקס מדיס •
ונתן דל ערמי נעמל רב • יגעמי ומלמי תלמיני לי • שחם ספרתקאות דעוד עלי • ער ססולמי לאור •
ואסם ס' לדי שסגמי רוב ססדרשות • אשר הי' כ"י ת"ד פאלון מ"ו ז"ל • ונעמור שכתב זס ס' קנפ יתן כושן נלמי
לסחלל • שסס סמול סמול סרם מעומ או קלקל סמינות • סל יתל נוקי סריקי נריני ססול ז"ל • זלס נרוב
ימים וסמי ידעו שסס ילכל • וגם סדי מעשע • אהם סקוס שמעע מועיר סס • כי נפמי עיכל סקיס •
ער סקוס סדי מעג • נעונ טעס ודעת • ואף לולת נלמי לסכל סמיני • נעמי כל עונר סיד סוכל יטעס
לו • נעמיני ניער דס • שסמיס נל פלרונ • לסמיני סמיני סקורל סל ירון סס • כי גברל רנל סמר
מל' • וסס פלמור יסנח • כל דעיו סמר סס • ארס זנל סלל ודס • ומרר סלמיני דנר סלמיני •
ססל סריני זס לול • וממי זס קרלמי • זס ססר יערות דס • כי סול כיפר כרמיני מלל ענ סול
ומנינ סלמיני • לעורר לו ססס לסונל • כי סלריו סמקי • מדנל וסמל סמי • וגם על סס
סקרל • ונע יסומני נקלס מעמו ניערות דס • וסלריו עיני • וגם זס סמר סלרל ללרן ולרדים עלי •
ספר יערות רבש • גמורי • **דברי**
ספר הנחמדים ומתקים מאד • וס סמל ידי ככליים לסמי • נדרשות שדרש
נרנים • ער נמיני נק"ק מר"י ע"ל • סת מה שדרש נמיני על מוכן שנתו נג' ק"ק סס"ו • ססס כי
סין סמק נדי לסול סלל לאור • וסמיני סל לל לסוס מעט ססס • מה שדרש נמיני מוכן שנתו נק"ק
מר"י ע"ל • וסס סמול יולל סן נעמי ססס • כי סול דנר ססס לכל נס • לו סרלס נגמר עירין
ומסמיני קדיסין • לסולל מלל סל סמעל גם סלל שמי • ועוד סון לסוער • כי סעיקר סססר מן סססר •

הקדמה

הוא בספור • ודמתי מועט ודמתי • ולולי שם הקדש לכי מקדש טזור • עשר גנרא רנא • ס"ס
 סגלון הסמדרס מוכת שדור • מס"ו יחיד' **מיאה ווייל** אכ"ד ור"ח דפ"ק **קארלסרוא** •
 אשר אי' בעזרתי נכל מילי טרה ויגע צו • נכשצו ובמאדור • וסכל לכנוד רנינו ז"ל • לא אי' נאכשרי להרים
 ידי • ולריק ח"ו אי' כל יגיעתי • ולכריון כמתי' לו ומן השמים יתים משכורתו • ונפעמי סיס שלא
 ליעול הסכמה כלל • כי בעודנו נהיים היומו כש'דפים ספרו בגדול כרתי וכלמי • מאס נשנא ומאריס •
 ולא ניקס הסכמה אך ירא יראמי • כן ישיגו אחרי' את גבולי • וידמוס נמתכונפו • כחשו וירדס דנא
 מיערי • אשר הכיניתי • לכן נאחס מקומן של שנהי' שענרתי • לקחתי הסכמה לאו להסכים על סמחבר •
 לו על סמינור • אכס הכוונה סא • שלא לסיות גרמא • או גרמי נחקין • סן ע"י אחרי' או גירא
 דלי' • וסגי לי נסמי אשלי רנני • אשר ענרתי דרך שס • נק"ק חין שס נא לדי • סרנא דרשות •
 ואף כי שס דרש דרש לסגי מילי מעליותא • וסאדס מכנר את סמקיס • וגם איה ססכמות מגדולי פלמיוח
 רנינו דודי סגלון ז"ל • סמח"א'יס נסנינות מקוס מזנא סדמוס סוס :

ותכס למחמס מול מחמס • ומחמס שדי יחמס • כנבולופ סמחמ • וסשומע לכל סכמות נסמר סוס • יחמס
 למחות ננעס ס' ולנקר נסכלו • בעולס סנא וסמס • כ"ד נ"א וסקטן שנתלמידיו וסגלון סמחבר ז"ל •
 סמעמיר ומדנר נדרקס וסמס כ"ק קארלסרוא : יוס ח' י"נ מחמס **וינא יעקב שלם** לכ"ק •
 ס"ק יעקב נסרד סמכות מס"ו יסודל לינ ז"ל ח"ק וואירסלוב :

ביהודא כאמר סמסס אודס את ס' שזס סמר רניעי • מסגלון אחימי • אשר מעשס ידי נבולאס אל
 עמו ולילס כיוס סיס יסר לי • וכאשר סתחלמי • כן יגמור בעדי • שינולו לירי גס
 סלר סברי קודס מסגלון סמחבר סכ"ל סמוכיס ועומדס לסעלופ על מזנא סדכיס כאשר שמימי ולשמימי סחן סלכס
 כמסי כ"ד סמסק נפלסמס שמיס גלי עגלמיס יסודל **ליב** כן סמוכס כ' **משה** וירמליי ז"ל חק"ק קארלסרוא :

חזקת לרעת סס סמח"א'יסל נסמר סל מילת גוי או עבוס או ע"ז וכיוצא צו סכוכה על סמוחמ שחי' צימי סכמי
 פלמוד שחי' עזרי' כוכיס וחולת וס' כוכיס נססנמס ונמחיות חמסי • וספורת משה • אכל לא על סמוחמ
 נחז"ל • אשר סכמס יסנמס נקידס דוד כלל שדור משיכו ולקס מלמיס נססנמס ונמחיות משה וכניסילס אשר מחויבי'
 לסנמס עמי' גרסס ולא קללס ס"ו כאשר סלדי' וססנלל נמס סגלון סמחבר סכ"ל נאקדממו לספרו כ"פ וכנר סמרו ח"ל
 סוי וססלל נפלמיס של מלסמס נאשר סכמו עמיס וססמלליס מחידי' כסדון נשולמו של סמלמס וסריסס נסלמס :

ישעיי הנביא

בהיותו על
מכון שבתו
בקקמ"ץ ע"א
בחדש אלול
שנת תקנ"ו
לפ"ק :

[illegible][illegible]

[illegible]

השוליים נקרי נפיש ולכן פריך עזר חן השמים לנח
 אלחום עמו חלומות מלות והיא התורה שמסייעו בהלכות
 במס קרב לעמוד נגד ית"ר ולנצח ונלחם ומלש העיר
 שהכחמו היא חכמת התורה לכל מי שסוף בעד מהתורה
 קשה לו לעמוד נגד ית"ר המלך הגדול ולנצחו ומי שאין
 שדר הרב והכית איך ילחום עם איש גבור מלחמה וישיע
 בשין תלמוד זכר לשון נחמן כחלמדם נחל זכיתי לנכי
 מערבא וכחנה עונא נחם
וידע שאלת הנח' נש' נחמ' זכ' ר' נחמ' מלחמ' ילחמ' ר'
 כי אין ליצ"ר לנח' דק נחמ' ונח' לאו נח'
 מורה יפה א"כ נחם מלחמ' ליצ"ר ע"פ משיח סוף
 ועל יזה נלחמו כי מסייעם לגביר' ללמוד והם יושנה
 ופוענניות בעבורם וכן מדרש נביא' לתורה הרי כלל
 הם לומדי' התורה ואף נא המורה מסייעם ללחום היצ"ר
 פאלו הם לומדי' התורה וכן בכל אדם מי שאינו נעל תורה
 א"כ הרי הוא מלל מכלי יצין לעמוד נגד ית"ר המלך
 יצין על עצמו ולכן זאת העצה הישירה להחזיק ללומדי'
 תורה לשמה ולמסייעם בכל לז ואף הוא ילמוד נחמ' מתכו'
 לקום לקראת איוב עיקר לשמה בהזקק המורה ולא לילך
 בקרי ואף ש' אכשי' מהזיקים בתורה הוא עליהם לעול
 ואין זה מרד' הישר לעמוד לאדם צדק דוהקו ואם כי
 עבודה זו בתורה ובהכחה דע כי סוגי עבירות מללי'
 בשלש רובי' הם נפשי' בהסרון ידיעה ושגיאה מכלי מחיר'
 אם הוא כלל עבודה ואף שחכר אינו יודע להיכן ועד כמה
 מגיע הכנס נפשו ועד היכן מגיע מחש' מוגם בכל מרכבה
 הקדושה היתום הקדוש ושרפי' ואומני' כולם כנחמ' ע"י
 עבודה של איש ואין יודע איש איך יתה רגע ולא יודע
 כחל דמעה על רוב עיונותיו שפנס נחמ' קדושה מרכבת
 אלקי' אשר ביצין קדושה שורמו אלו יגיע אליו והוא צענו
 של ידו נקדושי אל לחם ולהטיל כנס נפשי' על אלה
 ידיו כל הדווים ולא יתנו דומי' יום ולינה אולי יתכן ש'
 זכאות והוא נחמ' קטרו נחל מעלה שחמרו מה איש
 כי תזכרו וכו' וקטרו על נריאת אדם כי נשלהם דיברו
 כי ידעו נפשו יפגום אותם וימנע חילם ולכן השנו למנע
 מריאה ולמנע הדמות מאדם ולכן אדם תלמוד תורה לשמה
 לא זו שיכלל משגיאה ודע מעשה אשר יעשה ואשר ימנע
 מחו אף גם יכיר במעלות העונד השלם וכנס הנלמי עובד
 וגמל מעלות טובות לעושי רצון הנורא ומחש' במעשהו
 שופק להקנ"ה במעשה נחמ' נוכח עולמות טובות
 ומחריב נרעמו כי כך חקק בורא עולם שיהי' הכל נחן
 לפי מעשה איש כחלמ' המעורר כל שמה מהם רגליו ונחמ'
 פלג ימלארפת ותלחם ויעזר ש' פלגה ורעם כי כך

אדם נחמדה גורם חמדה כאשר יסבילו בעל טבעי שטועה
 חסם להוליד חמדה וטועה הכחם להוליד חסם נגדו העצמים
 וי' לרצו לא חמדה חסם נבעלי לנדה וכן לא שכיח גם הכחם
 לרצו חמדה כח חסם אכלה יעטול נזכור כי האדם הולך
 לפי עולמו ומחשבו כעש חמדה ועל מה יחמד חסם להכל
 חסם וכל חמדתו כלין ולא זה ציוס חמדה אלא כל יום הוא
 אדם נכסד וכעין חמדה נשימתו ובספק כל החמדה כי אם
 יחמד אדם הכל כאשר יח' בו שעה שמים יגיע עליו שינס
 ויקוץ בכל חמדה ויהי מינס כלכן דומם ויקוץ כנגד מתכונן
 חיין ולא ידע אם הי' מתענג או מתעב ומעטו אין סדל
 ולכן מה יחמד האדם חסם כל רגע מעותל לחימה וחסרון
 יוכל להחמדתו וכבר האריך שלחם בספרו קבלת שחרית בכל
 מיני תענוגי אדם לא הקר נכפשו מכל חמדה ולנסוף ראה
 כי הכל עמל ורעות רוח ואדם הולך לבית עולמו והוא חמדה
 הי' אם כנס נך מחול זה וכי' ויש בו שלשה מיני חסם
 עטור' ולכן חמדה אולי הוא חסרון ידיעה ולכן משכח
 לבס' ולי אולי מוטע ולי לאו סריון שהוא לא חמדה
 חסרון ידיעה רק הוא חמדת גלות וכבוד יקרא ק"ש ולי
 אולי מוטע כי כבר כתבתי כי ק"ש חסלת הגלות רק אולי
 הינס' הוא חמדת המד' וא"כ לא יעילו אלו שכי' ולכן חמדה
 יחזיר לו יום החימה ובשלם אלה יכל חמדי רצ ענינות
 וניהור מוטל עליו ביהי' האלה לשבו אל ה' ובראות לשגר
 יח' כל מיני סגולות המועילים לנטול הן בחורם הן
 בק"ש הן בחימה כללו של דבר יח' האלו הם ימי חפץ ועמ
 רצון לה' וראו חמדי לאחד רגע וכבר חמדי יפה שעה א'
 בתשובה ומע' נעם' מכל חמדי עמ' ויש להבין כי אין
 נסחן אלה כי אלו חמדי יפה שעה א' בחי' חסמים רבות
 מע' הי' חסין הענין וכן בחמדי יפה כמעט ותענוג נה
 חן זה היה נסין הענין אכל יחמד מה שאינו נסין יחמד
 וחמד יפה שעה א' בענודת ה' מכל טעם ותענוג נעם' נ'
 אין זה חסוף אכל הענין כי יש לאלה ה' בחסמה שלימה
 ולענוד אותו בתכלית האוהב ותכלית האוהב האמת כאשר
 יעשה לאוהבו איזה נהת יערב לעצמו כללו קינל הוא כל
 נהת שבעולם והי' מתעין בכל ענינו' שבעולם כי אין
 נהת לו דבר נגד שחלף חסין לכהת אכנסו וזהו לו בתכלית
 נהת והוא נדר אוהב השלום ואם כן האוהב לה' בכל לב
 ונכח כדאוי יח' לויחמד לכהת ותענוג כשעושה דבר לרצון
 ה' מכל מעטו שבעולם ובכשרו לאוהב ואלהם הגדול כזה סלל
 ענדי חלף לעשות רצון העלף הנאכל אכלם ילכו נקיץ וחורף
 קור והיום עכ' שיה' ומהלף אין להם לאכול וזהו חמדה יפה
 שעה א' בתשובה ומע' כזה העולם כי כזה העושה נהת לה'
 וא"כ יח' לאלף תענוג ועין יחמד מכל עין נעם' כי כזה

עושה נהת לקנ' חס' נעם' צ' שכי' בו חמדת ומהלף
 והאונס השלם יחמד נהת חמדתו יותר חמדת עצמו ולכן
 יח' לאדם יפה נהת נעם' וזהו ביהי' אלו הם ימי
 חסות ויראוי לאדם לנפשו נעשו כאשר חמדי והעיקר
 נבדד להחמדת חמדת לקנ' נחם שש נענדה כי חמדי
 בכל לבדך נשי ימים יח' חרע והסיוסויינו כי לאדם ש
 משכן נכס טבעי נכס נחמי והוא נכס חסטרף דל' ד'
 החמדה לאדם ליוך אחר הסכל כח' לעיל וכן משכן נכס
 חדד' שאם אדם והוא חמדה שכל לו חן השמים כדחמדי
 ויפה נלכיו נחמתי חיים והוא יח' טוב כי כל ענינו נענו
 נגד חן נחמד גיגר עד שיה' נעשה טוב ויהי' נכס נחמדי
 נעשה נכס שכלו ואוכל וסכל לחמדת אין בו פני' לחמדה כלל
 רק לחזק גופו ונכרע להיודע' כוונת אכילה שכלו הוא
 חמדי כעין קרנן חנה כי מעלה חמדת הי' לחמדי וע'
 לחמד זה השולחן אשר לכס' וכן הי' אכילת קרננית
 וקיס' בולו כלול לה' וכן כל מעשה נקיץ חיוג בולו לה'
 לקיים חמדתו ואכ' נסודות נעלמי' אשר אין בלן חמדות
 ולכן נלמד ויעמד יחמק לה' לניכח אשמו' ל' נכס' חיוג
 עם אשמו' לא הי' פני' רק בחימה לה' לקיים חמדותו וכן
 בכל חמדת חמדת הכל כלל לה' והלכנה נעשה קטור' מעלה
 ריה טיב וחמדי ספרם בין הי' לה' א' כמו חמדי אומות
 חמדי רק הסכל בין הי' לה' זהו חסטרף דחמדתו וזה
 חסטרף דקדושה וכן הלכנה הלכנה זהו חסטרף דקדושה וזה
 חסטרף דחמדותא' חמדי קטורת סגול' פני' יח' נ'
 לטוב וזהו מעשה קטורם נדחיק' שעוקד' יח' לטוב
 וכסדך הוא והלכנה נחמדי טוב ולכן כהן שלל הי' נדחיק
 חמדי נקטורם נעמ' וזהו כי לל נהפך יח' לטוב ונקרא
 אף זהו נדחיק הנדחיק האותו נזה למעט חמדותו כי אם
 ירבה וירדוף חמדותו א"ל לחמדתו בולו טיב ונקי' בחמדי
 כל חמדיק גורע ולכן נלחם הכני' חמדי שחמדי ככול כי
 נזה חמדי חמדותו חמדי לוח יח' לטוב ולכן נקטורת נלמד
 כל שאור וכל דגש לא תקטירו ולא הי' נקטורת דגש כי הוא
 חמדותו כשאוור ודגש ולכן נלמד חמדי דגש חמדי כ' אכל
 בינוני הולך בדרך חמדי כותן פני' לנכס' נחמדי
 אכל ונחמדי חמדות חמדי וכוונתו להכלת חמדתו חמדי
 אף כותן פני' לנכס' חמדי לאכול כי אם דבר חמדי וכוונת
 סריוי נחמדות וי' אכל לא להרבות תענוגי' נהל ולעשות
 הי' כל יחמדי כחמדי ולא יתן לנשים ארים חילו ולא יתן פני
 נכסים אהירות ויכרית נדחיק' לעינו וכדומה בכל דרך חמדי
 אשר חמדי אין דבר שאין בו מעד חמדי טוב ורע וזהו כל
 ענינו בינוני ונדחיק' הכל הם האוכלי' מעד פהיים ובינוני
 מעד חמדי טוב ורע חמדי חרע לטוב ומעט נרע אכל

רשעים ואלוים אחר יצירם ונעו"ם כל דבר טעם שטעו"ם
 הוא הכל לכ"י אחרת לנאות לקבלם ולהאנשים לחנינו לפשות
 קודם לאלוים יטענו וכדומה אין לה דבר שאין לו צו בנ"י
 שלא לש"ס עו"ם מעשה זמרי ומקדש"י שכן כפרים והם
 עו"ם עין אל מעלה כניכול כאין רואה ה"ו אל שמהכין
 יצ"ע לנ"ה ר' והם חנוטרי' לגמרי חנ"ע וע"ז נאמר קיץ
 הדדת תלמיה ודודר גימטרי' ה"ת והם ה"י החתי' שכל
 מעשיהם ה"י לרוע וה"י לקי"י ודודר ולכן אמרם רדקה
 קלתי נהי חכמי צנות ח"ת דייקא שהם רשעים וע"ז מושל
 יצ"ה ר' וס"א מ"ס לעיל על ליתן שפוח מורם על יצ"ה ר'
 ורשע שרונה לכנסם בנפונם ולנזל לדרך ג"ע אין הדבורי'
 מביחי' לאותו כלל עד שהקנ"ה חותר חתירה ממקום אחר
 צמח אחר מה שאין סברני' השומרי' דרך הקודש יעבדו
 וזה הכותח שער לרופקי בנפונם וזהו צ"ת צריך להלך
 עצמו חנלי תת חלק לנ"ה ר' כי להלכיו בקדושה א"ל וגם
 לעשות כע"ז חדעת טעם ורע כדמינו הכל ג"כ א"ל כן יסור
 לרוע ח"ו כי כנר עלול לפד ולכן צריך להתרחק ולשפוך
 עצמו הכל ענינו יצ"ה ר' חנלי לאלו כי אם לקיום הצדק
 ולהתענות ונלי לעשות שום מעונ גשמי וכדומה נאופן
 שיהי' יצ"ה ר' ויז"ט כמרד נפש שכלי מנפש צהמי ויגרש
 נפש צהמי דבר יש עם נפש שכלי ואז הקנ"ה יקרנו ציחין
 צדקו ופומך תמימיסה' וזהו לזכר ששנר הלצנות יצ"ה ר'
 ח"י"ט דרשינו כל לבנך כל"ך אך צ"ת צריך לו להיות לז
 נשנר שפכר יצ"ה ר' ח"י"ט ולכן לז נשנר חלקי' לא תנזה
 סינו צ"ת כל" וזהו ענין תקיעות צר"ה כי כנר אחרנו
 בדרוש הקדוש כי קיל שופר הוא קול הוי"ה חן חלז והוא
 מורה על גימל כמות אלו ולכן הוא ע"י כתיבת הלז נשיפר
 שהוא מורה על ויפה נאכזי כמות ח"י כי צה"י נאף הוא כמו
 שופר כי אף הוא כעין שופר ולכן שופר מאריך לעורר חיתו
 שהוא מאריך אף ולכן שופר שהוא כעין חושים וצדקים כל'
 לנצח הכל נכוונה אחת כח"ש והוא קיל תקיעה שהוא קיל
 פשוט והנינוכי' שהוא מחוהם בירם הוא בתרועה כח"ש
 ע"ן הדעת טעם ורע והוא תקיעה ונצרי' מורכב רע וענ
 אלז צ"ת הם שצרי' לז נשנר ומכנה כח"ש . והנה אם תהליק
 מספר לז יח"י יו' והוא וי ולכן צע"ת צריך לעקוק תמיד
 וי וי על עונותיו וכן אחרו נצנרי' גבוהי גבוה ילילי יליל
 ואם כל זה ה"לית הפשונה נחמת הוא אמרם ה"ד צ"ת
 צלותו מקום ונאותו אשה שקשור צה כלכל ומ"ח ענ
 לעשות הרע וצו תנינו כי צמקום שארם חוה"ש שם נצנר
 משהית והוא שורה צלותו מקום וכוון ה"ו להשחית ולהענו'
 בני אדם וכח"ש נפער שורה תשחית נחטף ישראל לולי
 קנניו אל עשה ממש כע וכן כלל עון צלותו מקום נעו"ם

נצנר חשחית האתמה להטעות אדם ולכן מוחת צלל
 חנלי לקנעו ודרתו צנית ששני צו רשעים כי הוא שטח"ס
 ולכן אחרו ה"ד צ"ד צלותו מקום דייקא ששם הטע"ו עומד
 בעל משהית להנל ולהתענותו וזהו כנל מחני וזהו לאות
 בי צע"ת גמור והקנ"ה סייעו ועבר לו צלי יצ"ה נס ולכן
 אחרו מקום שט"ת עומדים אין צדיקים גמורי' יצ"ה
 לעמוד כי סדריק אין לו כ"כ עזר ח"ה צורך נסיו"ל צמקו'
 הסוף ח"ו יח"י נכחה ע"י משהית' האלה אלז צע"ת הקנ"ה
 מסייע צורך כלל ומסיי' ולכן יטלט מחט

ואתם אחי ראו כל נעו"ם ארז ניה אשר תננו וחי'
 מקום מנוחה לשכן צו לזל יח"י שם כנענ נראה
 צנית שפוח המשהית נחטף שטור"ס והוא הלע"ו נרעם
 ממחרת נגעי צה"י אשר משהית דבוק צקירת הצנית ולכן אחר
 על הסאיר אדם אין מקיר תועקו וכפ"ס מעץ יענה שפוח
 אשר שורה כטרא ומסאנא וכדאם צו הנענ ולכן עלינו
 לטער הסקומות והנש"ו בנפונם ציד יח"י אלו ואל"כ ומקד
 סציע יקד מצינ' לסוכה כדי לטאר המקום כי שם כל
 ומסיחוטפ קדישא ושם יח"י לו לל סוכה להגין ולטאר הצנית
 ולכן צריך האדם מאור לקנעו וירת ציוס וגלילה בסוכה
 והפליגו ה"ל חנלי לישן שינת ערלי חוץ לסוכה כי נשימה
 יחפר עלולי' נגעי צה"י אדם להטייל לרדם ולכן לע"ז שצקשו
 א"ס לקיים המצות ואין מקום שאין צו סטא ומשהית מהם
 ולכן יתן להם ה' סוכה אולי שם ישובו ולכן השמרנו כל'
 בסוכה חנלי להטא שם בתערוב' אכשי' תשי' צחורי' וגמולו'
 שחמה של סוללת ושניית ות"ו לשחוק שם נקארטין או
 לצר שם שום דבר נגלה אף לאותו נוסח מקום לל סוכה
 אשר הוא טאר וכניי מכל נגעי אדם וכנעי צה"י לעשות
 גם שם הטע"ו ועון ופשע

ובו תנינו ג"כ מה שאחרו צלותה אשה עכ"ל מה שאחרו
 ה"ל חנלי לאלו ולשמות צע"כ דיש להבין מה
 טעמו של מלה זו ציחית משונה ומסר יח"י האות הזה לטאר
 אותנו מכל הטע"ו ואיך יערב ליוך האוכלי' וסלא יופר
 ראוי לעורר עצמו בנפונה שלמות כראוי אלז יש ליעת
 מה ענינו של ה"ס ויה"כ שהוא כ"כ מופלג יו' ד' יח"י מר"ה
 ולא תיכף אחר ר"ה יח"כ אלז פ"ס שפוח' הקסור ר"ה סקליר
 יסד צפ"ע ר"ה אופר מאז לזכ"ט היום חשמע ורדם נצנר
 צר"ה שהוא ר"ה תשרי וצביעט שלחג הכסח יסד עתהוי
 קיץ ותורף צביסן נצנר וסיינו צר"י דנכסן נצנר העילס
 והמו' נכסר צדוקי' ע"ס . אלז צריך להבין ג"כ ח"ס
 צה"י דמוכך לשנים ושכח אדם ממשרי צה"י אלז לתקום
 מצינו ממשרי ויש להבין צה"י אי בתשרי נצנר יומה הכל'
 ממשרי ולי צביסן יתנו סכל ממשרי
 אלז

שאלו מעין הטל אדם כדעתו כ' נפשו נבליה נפיל
 וקרא שנת שנתו כי הים לו שנת משונה • והנה כל
 המלא' והמרי שרשו מן המל' אדם כי נכל חרב עץ
 שדע טונורע ונמדק נבליה זה ראש לכל עונות ועליה
 לתקן סחור לים כי הים לו קבלת משנתו הטל אדם ר'
 ועיקר משנה כל' נאותו חקים ולוהם אשה כי אם יסיה
 נע"ת סגור חנלי גשת נחקים נשי' כלל אין ראוי' נשעיר
 יצרו כ' לנכס מן העל אם ידחן לו אשה ההיא שקשור
 נס ככלו וכן נשאר עזירות מי שהטל נאכילות טריכות
 ודוהם מחאכלי' אסורי' אם ימנע עצמו מחאכל כלל וכלל
 אין זה נגדר נאותו אשה אכל אם ימנע מחאכל ליסור אף
 כי אכל מחאכלי' חומרי' פרי זה נאותו אשה כי המחל
 לכמו ומ"ח נחמס האכילות אסורות ואז ענין כי כתר
 אחר נמדד כי מחומע' מטריות ומחאכלות אסורות
 מנישי' לאדם ר' שהוא לא נחר נזה ולכך נע"כ שרונות
 לתקן הטל אדם ר' ומהם שהוא אכל נשק דבר אסור כי
 הוא נחמס עכ"י ונחמס לו עלינו לתקן ולכך נטות ענה
 והכן ואכול ושם ומ"ח אלו נחמס' מלאכול ה' ר' דבר אסור
 ואפי' פקדון ליסור נלמס של גוי וכדומה וראשון' הים
 נארי' שלא לאכול רק חולין נעשה וכן נשתי' רק מה
 שחומר נלי פקדון וכלל זה נחמס' מחומדות כי ה' ר'
 לשרות נאכילה ונשי' עד שיה' שכורי ה' ניוס קדוש נזה
 וכל ישראל נחמס' מחומדות ואינם אכילים רק לקיום
 חמין וזכו מתקני' הטל אדם ר' כי נחמס' נחמס' ומח"ש
 נאסור ה' ר' וזהו תשובת המשקל והיינו נאותו אשה והכן
 ולכך מחל דרך לזרר נחמ' אלו נאכילות דברי' המומרי'
 שיה' נלי פקדון כלל וכלל דקדוקי' שאמס' לקדק כי הוא
 תיקון הטל אדם ר' שנעו"ס שלא ידו נעץ שדעת עולם
 מחמור •

ורנה כנר אחרנו כי ימי' ראוי' לקדש נמור כי הים
 קס היים אכל נאמת נעלי' משונה בלשך לכמו
 נע"ה רונס ככולס לרין מפילס כי לולי מפילס ומהינה
 אין תורמינו מועיל כי נחקים נואה התורה תועבה ונרנו
 מלאי' נואה נעו"ס לרונ עונות ולכלובי' אכל נפילס ירחוק
 ה' נואהי ננות ליון ועיקר מפילס נכנעה ונרנו לנ
 אשר יאמר אדם לנכשו נכשי נכשי איד עכרפין ועכרפין
 כי נח חלק את ומחמס ננו' עדן מן אלקי' • יפה נחוש
 אלקי' ישנה והנה שלחך אלקי' נרין נחמ' להחיות עם רב
 ללקט ננאות קדושה ולשעלות אסורי' סגור נגי' ולכוין
 הסומר לסות לאנן יקר סכר נארתו נכמס השמים לטוסר
 אשר נז מיטע נערי' החלק כל מלבי' הקנ"ס ותתס
 עכרפין ועקרפין כי ססס ידדו נכמס' ואלא אסור נאקיס

ששנה

אבל סמין כך כי נחמס' סמין מה שאלו נחמילס
 סמילס נרין או נפשי' סמילס • אי מפילס
 מחמור ה' נלשחחל סלס אר נלשחחל מחמור' ומחמור
 נמדד רונס כי נלשחחל כי קדס הטל אדם ר' ה' מחמור
 נללי' סוללי' נחמירוס לחמור ואל"כ סולליס נחמירוס
 לחמור נקלסל סמילס • ונא ענין כי מחמור נחמילס
 ליל ר' נחמילס • אלה כי הוא ראש לחמילס ולכן יסין ראשון
 למישי' וגם ראוי שנו יתחיל מחמור לסלך ומשם יקח
 מרס אף מחמור לסכס נלגול מחמילס נחמור מחמור לחמור
 עד שכלמס סמילס יוס סמילס אחר הנות סמילס מחמור
 לחמילס' שהחמילס ונזו ונזו כי לתקופס שהוא מחמילס
 סמין מלי' מחמור מוכין מוכין • וכן יסד סקליר עמית
 קיץ וסורף שהוא מלי' נסיונ מחמילס נכין נעשירי שס
 מלי' מחמור אכל אדם שיה' ניוס ו' ה' נחמירי כי נכר
 סמילס נז ניוס מחמילס לחמילס • וכן נלגול ולכך נלשחחל אדם
 סמילס' מחמירי כי נאמת ה' ניוס ו' נשאר כי סמילס נלגול
 נעשירי מחמירי' וכן יסד סקליר אופר חמילס לנכס סמילס כי
 אף נעשירי ניוס ו' הוא נרור חמילס ומס' עמיר
 מחמור חמילס נעיר לא ידע והנס חמילס הלננה נלשחחל
 נחמירוס חמילס' ה' נשעה ע' ניוס ו' ולכך לחמירי נע'
 נלגול וסירשו על קידס החמור כי אף ה' חמילס הלננה ולא
 שייך שית שני מוכי' סמילס כי נלשחחל ונכרע קדס הטל
 סמילס סמילס מחמירוס וקשת סמילס' נחיר נחמירי' וה' מוכי'
 נחמירי' ויכול לקדס והים אף ר' סמילס והחמור סמילס נז ניוס
 וא"כ אם נחמירוס מן מחמילס ליל ר' שחמילס מחמור • עד נ'
 שעות ניוס סמילס סלכו מחמור' כל י"א שעות והנ' חמילס
 ומסמילס מחמירוס חמילס על ע' ראש חמילס מחמירוס סלכו
 נס"ט שעות שהוא ט' שעות ולא הטל אדם ר' : אכל נכר
 מחמיר נמדד שלא נחמילס ולא חמילס סמילס עד מחמילס שנת
 נמדד וא"כ אם כל מחמילס חמילס נ"א שעות והנ' סמילס חמילס
 מחמירי' חמילס קרונ ל' שעות וא"כ קרונ לשעה ח' נלילס
 סמילס כלס סמילס מחמירוס' נלילס חמילס מחמירי' שהוא עכשיו
 סמילס חמירוס נמדד נודע כי נחמילס שנת עשה אדם ר'
 משונה ולא נחמילס משונה וקראת שנת משונה נחמירוס
 נחמירי' וכן נמדד כי שנת סמילס נעיר ולכך שר אדם ר'
 מחמירי' שיר ליוס השנת וקנ"ס סמילס לו וסמילס לו ימין
 וסמילס ליוס סמילס וא"כ סמילס זה נלילס חמילס מחמירוס עכשיו
 סמילס מחמירוס סמילס לאס לאס ואינם חמילס ללילס חמילס
 עד עשה נחמירוס ולכך נעשירי לחמירוס יס"כ כי אף נשתי'
 מחמירוס נלילס חמילס מחמירי' נחמילס מחמירוס של אדם ר'
 ומסמילס אף מוכי' ורמק שעה נלשחחל ורמירוס עכשיו הוא
 נחמירי' עשירי ולכך יס"כ חמילס נלילס וכן סמילס חמילס על

וידועה ידוע נעוץ נדך כלל נל אדויעת סענע
תלס לנח קחחו לעד בי ס' העכל ואל
חוגי' עכל' ולך וחקק עס וסעס ללס סס סכסס
סססס ס' ס' סססס ססס ס' ססס ססס
ססס

ומה שיש בו להחיות הענין צמח הוא כך והאירוק פ"ק
דמגילה נחה שחקקה סנה' על האירוק נחמתי
מכנה כפי כו' ע"ש חלק סנה' בין נתי גוואל נתי נרלי
לכל הקנה' נתי נרלי לית עננות' וקדו' במקומו לכל
נתי גוואל נתי נחמתי' וכו' כי בכל צוותיכו לו עשר
פני' בול הרי כי בפילה המולדת נחמתי עננות' עננות
דרך נתי נרלי ומשם נתי גוואל נגשת לפני ס' שומע
פילה עננות' נרלי שם שורי' הרום ולא עננות כלל לכל
היום מקום לסעוד אחרת להתדבק בזה"ש כי מקום עננות
סנה' מקום לילית חרה שחמה וזוין חורזא"ב סעודה ענני'
ס' לנתינתי לעבור דרך בתי אגנלי ולעול נתי גוואל ס'
משם שכינה סנה' ולא עננות' ולכן אין מילתו מקובלת לכל
בע' מ"מקנה" לרד רחמי על כל מעשיו אשר חושש מהשכחות
לכל יום חשש כזה שחור חמירם לקבל מילתו דרך נתי
גוואל נחמתי' אנלי לעבור דרך בתי נרלי וסם מקובל
לעננות' כל' וזהו שד"ק מ"מקנה" סנה' חמירם חמירם
לע"ז מ"מקנה" מקובל מילתו וזוין לנתי דרך בחלק דרך נתי
נרלי נחמתי' ס' בע' מ"מקנה" לו דרך סנה' ונחמתי' מילתו

אתה קדוש

לפרוש

Digitized by Google

הי' רק אחת עיני' למי שאינו נקי בשלימו' נחמם
 אלקימה ס"ל • אמנם האדם אף שהוא חומר ע"י נחמם
 שלו מתהפך החומרי לרוחי ונעשה מעמר גשם החמישי
 ויותר נכבד ומחם נעשה שכל נבדל כלשון ידוע כי מעט
 מהחומר שגם אל סקנר אצל עיקר הסגוף נדבק • נכבש
 ונשחם והיא הסולת עמם לגמס וג"ע והיא המקנלת
 לעד ונועם כי סגוף הולך עם הנשחם ופוא דם תיוור וזנס
 חיושב מה שנעקו חייני' אם השמות שהוא הסוף ויסוד
 אדם יסרסון כי ירקב נקנר דריק מה פעל שייגע נעמ"ל
 נפורם ומעורם ולעם"ל הנשחם תחת עדן והסוף כלם עקב
 וילך אצל שקר נביחם כי עיקר הסוף הולך עם הנשחם
 נצער ועונג וזו האדם נאחם ויותר שחליש דריק יותר
 גופו זך ונחבך לרחמי עד מעט שנחמו נכלע ונרקב
 נקנר ויתרו נכע עם נכש לחיי נחמי ומשה לרב זכותו כל
 גופו הים מחם נחבך לרוחי וסיה זך נשחקי' ולא נכלע
 ונרקב נעפר ולסיות כי כך הים גזירת העקום אל עבר
 תשוב וכל נחם • דלא נלע גופא נעמרס אין נשחם כ"כ
 נרום גנ' ולהתנלע נעמרס הים עכ"י האדמה א"ל כי אגיע
 גופו מחם למדרגת גשם החמישי ולכך נרץ סקנ' נערב
 שבת סמוך לשבת כאשר נגזר על אדם שאל עמר ישוע נרץ
 קנר לחם רנינו שהוא עמר אחר כעין עמר למעלה ג"כ
 כמו גשם החמישי ושם נקנר ולכך לא ידע איש את קצורתו
 להיותו גשם חמישי ולא ישיגו וזו תנין מה שסקסה שכתב
 גר סכלוסף נסגיון נגדד שספות כלי שיש בו דבר השוג
 ושכל שאל יחול השם על השכל כ"ל על סכנד חסו כשוע
 וא"כ אדם שהוא מורכב מחומר שהוא סגוף והאדמה עצמית
 שהיא צורה שכלות נכש רוחני וא"כ איך יקרא אדם שהוא
 ענין אדמה ולא יקרא שמו על שם הנכש שנו שסוף דבר
 עיקרי וכנבד ורבי' מפלוסי' שפקרו ע"י כן נהשארם נכש
 וצורה עצמית תהי' עוונותם על עצמותם אצל סענין סוף
 כי כל כועל שיפעל כלי והכך יקרא שמו על חסר פעולתו
 ולא על הצנח עצמות הכלי וגם שסם על כוונת הפעולה
 ד"ה אם כוונת הפעולה לחם יקרא שם סייחם כמו חסר
 שהוא חלם מורכב' חסר וסוף תן אור והאלף נלעפת
 נחנעל והיות חסר הפעולה והחם נכללם להכך האדמה
 לרוחי ונכש צורה נבחר מחם חמישי וגם זה כוונת
 ספעולס ותכלית סנדרקס חסר וי"ת להגיד שכלי' כמדמו
 ולהוציא יקר חסולל לעשות אדמה גשם חמישי ורוחי נקרא
 אדם נשם אדמה כי זה הכח הפעולס וכוונתו לסמוך אדמה
 לרוחי וזו תשובת הקנ"ס לח"ס הכחם יתירם יש נאדם
 סרצון נצריאת אדם כיכר הכחם יתירם חסנורס יותר סך
 נצריאו מ"ס ולכך אמרו יולר אדם נכחםם כי בו כיכר נכחם
 סנורס

לחם מן המותרת ולקדש עצמו נחמם לו ויס' נחמם
 נחמם קדושים ונחמם
אתה חנן
 שהוא התחלת תפילס ונקשה ישום ללנו
 כי ראש כל תפילס היא נקשה דיעה וכן
 גשה ראש חכמי' לא שאל אריכות ימי' ולא עושר כי אם
 תכחם כי אם נאחם זא עיקר נצריאת אדם ואחרו נמדרש
 כשרסם הקנ"ס לנרוא אדם אחרו מ"ה חס אכוס כי תזכרני
 וכו' א"ל הקנ"ס הכחם יתירם יש נאדם חסם כשנרוא א"ל חס
 שחך א"ל אדם א"ל ראו כי הכחם יתירם יש נ"ע ע"כ ויש
 לסנין מה הכחם יתירם יש נאדם מורכב מחומר עלול לטעות
 ומקרי זמן ופגעי זמן וכל הכחם נכו על החוש' ככודע
 שסם סמולירי' סמושכלת סרלשינו' ומחמו יולרו תולדות
 וכנר חסור כי החוש' סם טועי' על סרוב וכאשר נצריתי
 נחקום אחר על ניכתך אל תשען כי האדם חיועד
 לטעות ולנשיאם ושכלי נכרלי' סם חסוקי' מכל עצות וסומר
 סנכור לא יצא נס והס שוכני' נצויר למעלה וא"כ מה נאח'
 נצלאכי' סם טעורי' וקרוני' אל' א' וכנוד' ה' עלי' חוכס ומס
 שייך שיש תכחם • נאדם יותר נחמם גס תמוס מה זה סלום
 שקרס עצמו אדם וכי יש זה כ"כ רב מסתכחם לסיות שנוצר
 מחלומס אצל ענין כך מ"ש אשר יור האדם נכחםם כי תכחם
 סנורס לא יצויר נצורס שכל' נכרלי' ויצ' נחמד ונכלל כי כך
 תחייב מחם טנע סעילס שאין לו סוף ואין לו שיג ס"ו שיעלל
 שכל נכרל גדול וכורס מחם שלום ולא יחסור לו אלא שזה
 עילס זה עלול זה חר חס יצור אצל הכחם סנורס כיכר
 יותר נאדם שהוא קטן הכמות ויותר סלם שאין סוף
 לגדולתו ורוחמתו נכח נאכיו נחמם חיים נאדם שסוף יציר
 קטן מחם נכקודס נגד הנלגל כך ערך נני אדם נגד חלאכי
 מעלס כי נגד סנורס לא שייך ערך וענין כלל וחסו הכחם
 ונדולתו שיצמס כתג ית' ננכיתת נאף נן אדם כ"כ דבר
 חשויר ומנלל ומצימלס וזו יוכר גדולת והכחם יותר
 נראשית הן נקטיתת כמות והן נשכלות מעשיו ואיכחו היות
 קרוך חומר וידנך בו רוח אלקי' אשר נכח בו יולר הכל
 ואחרו הכיחם מחם שנעצמו כיחם ולכך אחרו כי הנשחם
 חלק אלקום מחמל ועיקר סכחםם נכללות ה' כי נכר
 סעידו כל נעלי סטנעיי' וכאשר אמרו בדרוש' קיימי' כי
 אדמס לא ישונה נאום זכרין שנעולס לשנית איכחם ואם
 ע"י תכחם אלקימה יעשו שיהי' מוזכך כעין ספיר כאשר
 אחר עשה כן נכראג אצל חסר אחר ועשה ע"י לאנרערסם
 שלו שאנן מעמר ארץ סיי' מוזקק חך כספיר ואנן גדולת
 מ"ה זא נאחם תכלית אדמס וכך הים קודם סמנול אצל
 שיהי' נעשה מחלומס ענין אחר א"ל נטנע וכנר סתחכמו
 נני' וסספארו סניוכלסם לעצות כן ושקר נחל ומעשים'

והרדוף אחר ה' נכל לבד ומכלי לז' נכל אופן ואפי' אח"כ
צאי' עליו יסורי' ורוב כעמי' נע"ת עשיר' ידורו חכמיהם
וכל זה לא יס' לו וזהו מאמר שלמה נשיר השירי' דודי שלה
יד מן הסוד כגבול ימינו כש"ע לקבל שני' דרך חור
והמירה שחור עתה כסא כבוד לקבל רשעי' נמשונה וזהו
החור ועי"כ ק"ס ה' שנוי' וענר לש' א' ועכשיו נעשה בן
חורין ע"י חור הזה ששלה ה' ימינו ולמה ה' זה כי מעי
המו עליו כי לזו ה' דוי ומתהרט על רחוקו מה' ומשתוקק
לשוב אל ה' נכל לבד וקמתי אני לפתוח לדודי וירי' נטפן
חור כלומר שאותו נמורה ונמ"ט ומכילה וזיקה כי זה
ענין מנע"ת ומפתחי אני לדודי שפתח לבנו נפתח המשובה
ודודי המק ונער כאשר אמרנו כי ה' מסתיר עצמו לבסודו
וכו' ולקד נא לכל יסירי' כלמרו מלאכי השומרי' חסינני'
נעיר סס מארי דדינא הנאי' לבנו' חוב וסחה גבאי' המהירי'
תמיד נכל יום כמנזאר במשנה דאבות הסוכי כענוי' כו'
וזהו יסורי' שסובל ונע"ת האמת מקבל הכל באהבה ומזיק
סדיו על עצמו ולכן כלומר השגפתי אמת' וכו' אם תחלאו
דודי מה תגידו לו כי חולת אהבה לי כי מקבל הכל באהבה
והי' לרב אהבתו ולכן יתפכל בנר' זו שהקט"ה ישיע לו ימינו
לקבלו נמשונה וזהו השרביט שהא' אשר ישיע לו החלק ומי
ואף שיתיר הקט"ה ימינו לאחור ככ"ל ימי' עומד נתומה
לשון וע"י ימי' כוונתו ולא לו לבדו כי אם לכל ישראל

ונצרכת

סלה לנו

וכו' יסוס אדם ללבו למתהרט נכל לך על
פחנותיו ופשעי' ולהצדיק סדיו לה' על כל
אשר ייסרהו ה' כי אין אדם שאין לו יסורין רק שאינו נותן
על לבו שיסירי' נאי' לעונש רק תולה הכל במקרה אבל באמת
יש ליתן לבנו שהכל נשגל עונש הטאלי' ולהצדיק סדיו ולומר
ואתה צדיק כי צדיקה עשית אתי שיסרתני בזה העולם של
שוא והכל תמור עונש הראוי לעה"ז בעצת הנלתי' ה"ס
צדיקה יותר מזה ויתהרט מלמד מאוד על הטאלי' ולא באלהים
נעלמא ונעו"ה כאלהם חוטא' א' או כעמי' עדיין הוא
בניהנת בן לתקנ"ה אבל כשירצה להעזא אלו ה' בנחית בן
ימי' כדון כנן סורר ומורס שמפרין אותו' או צ' כעמיס
ובכעס שלישי נסקל נצ"ד ונחמלת ה' מוריד אותו ממדרגת
בן למדרגת עבד ועבד שאינו שומע בקול אדוניו אין לו הטע
חשבת מות כ"כ כ"ל אוסרי' אותו בשלשלות של נרצ
וכדומה המגער וכן קרא לנו נעו"ה ומדע כי השנ על דבר
כעמיס ושל יקרא מושע כמנזאר נגח' דנינא נאי' קמי'
דלא הכיה ע"ת כעמי' ושלש דאמר לו מושע את וזהו כוונת
אמרנו סלה לנו אנוכי כי הטאלי' כי אז אהבו עדיין בניהנת
בן לאח ומחל לנו מלכי' כי כשענו כי אז אש יורירי' ממדרגת

המור נכל אופן כחש"ל ונתן ע"י מוכת נשאלו לאדם מה
שמו קרא עצמו אדם ייהם עצמו אחר חומר השכל ולא
אחרי נשמתו הלק אלקי' מחעל זה הכמה מחולאה וכוונת
הנזיר לקשר ולספק חומר ליסוד החמישי ועצם השמי'
למחר כחש"ל וזה ככון וא"כ כל נריאת אדם להכמה ודיעה
שזאו עילמו ולכן אמרו אלה חיון לאדם דעת לאדם דייקא
וזהו נמתנת הכס כי מה ראה נזיר עולם ליתן להאדם
המאומה דעה לדעת נשמי' מחעל וכל אובי מרכנה וכסא
נצור ונחילו לדעת כל צרכי שומע שבה יצר פעולם מה
דני' דדי הכמה אשר ירשו ללומדי' וסוגי' נכל עת אין זה אלא
המלה יתירה לאין סוף וע"י יורירי' אדם כנחל דמעה ולנקש
דעה מה' נמתנת הכס ויכוון ונפרע נמורי' למודי' ה' שיתן
לסס הקט"ה לז' חנין נמורה ופתוח למורת אמת ולא של שוא
י"ו לשם גא' וקנטור חילנה כי איך ינקש מה' ליתן לו דבר
שאינו לרצון לפניו וכי מנקשי' חב"ו דבר שיהי' לו אח"כ
שלא לרצון וכי יאמר איש תן לי מנה כדי שאוכל עי"כ לקנות
פטיש ורהיים ועי"כ לא תוכל אף לישן כל הלילה וכיוצא
בדברי' האלה ואף זה כמאז איך ינקש תן לי דעה כדי
שעי"כ לתגאס ולשתפור על צבור שלא לש"ס והא"ה שח
נשעוד הכמה מל הנדיו ומתכנר בקלונס ואפי' אובל
למחא הטאור ולהסנר לו כניס מה שכל דברי' אלה המה
רעים נעמי' ה' למאור לכן יכוון שיהי' הכמה ודעת הכל
לש"ס ולא ה"י כהכמה דוא' וההיתוכל שעי' עולם הכמת
ידיו שאולה ועליה' כלמר יוסף דעת יוסף מחלוצ לא כן
פנקשה ככונה כ"ל שיהי' ההכמה הכמה של אמת ויטוס
כוונתו על צני' ולאצלי' שיהי' כולם בני תורה ואם זוכה
למלחמה ימי' כוונתו על התלמודי' שיהי' שלימי' נמור
ויראה ולא ימי' למורס שלא לש"ס אדם יסורא וקנטור ה"י
ישוס לבו להסתכל שירנה דעה נעולם וימי' נישאל ת"ה
רבים כי זה סימן לניאת משיח כמנזאר בזה דודר דעה
שהי' נמי' משה ימי' נמי' משיח וכתיו ומלאה הארץ דעה וכו'

וכשלאמר נרכת

השיבנו

וכו' יתפכל מלמד שאינה' עיניו נמשוני' כלש'
אמרנו אין נפרע משלו של ינה"ר רק נסיוע'
הקט"ה ומכ"ס נע"ת שכבר כשתקע וכלל צידו והרי הוא
שני' אצלו והקט"ה כודה שני' וזהו שיתפכל על עצמו ועל
כל ישראל שיתן ה' לב טאור יתחדש בקרנם רוח ככון כאשר
אמרנו כי הוא המותה שער לרמפי' נמשונה וכך דברו של
נע"ת כשמתחילין למתהרט הקט"ה מוסיק עליה' רוח טהרה
למחר להזור נמשונה ואח"כ כני' כול' לנקותם הקט"ה קמתי'
שני' מאתם ומושך יד הפשוטה לקבלם אחור ולכן הרינה
שחורו אחור אפי' אל קיאל אצל נע"ת גמור נריך לכשש'

נרק נמדרגת עבד וואו מליכס וואדאמי ולא אפרי ויש
ספרש נין סליהס למחילה כי סליהס לגמרי אל מחילה עדיין
צריך יסורי ועל סרוב להמלגל חסו שרמו ח'ל גלגל
מחילות וסנן ולכך נברכה זו צריך לאוריד כחל דמעה לה'
שרנס סלוח וימק עונו לא ע' יסורי קשי כדי שלא
יהי' זו נישול תורה ומחילה נברכת

ראה נא וכו' יתפלל על גאולה ישראל ולא יסי' כוונתו
לגאולה כדי שני' שרים ומורי ארץ ויסי'

כל טוב ארץ לנו כאשר נאמת יסי' כן כי ח' דבר ה' לא
ישנן ריקס אפילו קולו דקולו של יו' אל מ' לא יסיס
כוונתו נשניל כך כי מה סוף לאיס נכל טוב סומי' הלא נין
לילה ס' ונין לילה אבר רק כל כוונתו יסי' להשנות שלימות
אל העיקר נשניל קדושת שמו סגדול סקרא עלינו לכל
יתפלל נגיס כחאמרס אי' אלקיסס וכחחמה מחסרני'
ונדוכי' אשר יתפלל על ס' דברי' אשר לא ס' וחסו עיקר
שמחמינו נהגאולה אי' אשר ידעו סגיס כי סקר נחלו
וכי' נכדו חל על כל סארץ ואלקי ישראל אחת לעד וחסו
וגאלינו מחסרס למען שמך רייקא ויתפלל סף שאין אנו כדאי'
לגאולה סל סק' סידו לעשות חן לך סרך סענע סחול אל
סק'ס אין סגדל נין סענע או חן לטנע אל סלל לפי סדין
כי סענע כחשך מחדין כח' ס' אלסי' גי' סענע ס' ולכך
כשעושה סק'ס נדין סיינו לפי סענע אל כשעושה חן לדין
סיינו חן לטנע וסק'ס לרנ רחמינו מסנר סענע ועושה
לכמיס סשורת סדין ולכך נים נחמס כנבור מלחמה כי ישראל
לא ס' כדאיס לנס זס כי סיס אחס מסכס נרס כחנור
נמדרס רק סק'ס עשה למען שמו סגדול כס חן לסורת
סדין וסיינו חן לטנע כח' ס' כי זס נח' חלי' ולכך כחס
כנבור ולכך אנו מתפללי' שיעשה אחס נגנורתו וידו סחוקס
כס חן לטנע וסורת סדין כי נעו'ס אין אנו כדאי' לגאולה
חסו מחמרינו כי גאל חק אחס סיינו חן לעשות חן לטנע
ויתן חס ללנו כי נכל יוס נעשה גאולה וק'ס ס' ימע מחילות
ישראל ונפרס מחילות רני' דאינס כח' סת רק נכל יוס
עומדי' עלינו כלוסינו וסק'ס מללינו מידס וסוף סגאולה
סעשה נכל יוס ורגע כחאמר דוד אלקי' עזבונו רדפונו
כי אין מלי ונכל יוס עת נרס ליעקב ח' לנרס סס ישראל
חכר יעקב ונמחילמינו ח' מרסס עלינו ומחיה ענמס וגאל
אומנו מידס ואין לאל ידס לעשות כלי' ח' נישרל כנכנעת
סנורא יתנרך שמו סאימון ננרינו ולכך קנעו סענע גאל
ישראל לשון סוס ולא יגאל לשון עמיד ולא גאל לשון עבר רק
גאל לשון סוס סנכל יוס גאל פורס ומלי וס' יס לארס
לסוס על לנ נעמדו למחילה כי סוף עת נרס ליעקב ורניס
לסמי' לנו מרסס לכלות ולנר סאריס יעקב ס' וסס סוף

עת נרס גדולס כס איד לא יתפלל על סכדות וסגאולה נחמס
לננ ונדרעושות סליס כי סל ככתע צינו לנין סמות וכאשר
סתפלל ורסס כי עבר סיוס ולא נעשה מחסנת נרי וסוינס
יסודס וישראל יסמח ישראל נעוסי כי סמעה מחילות
וסקס אל מכלת סערער ויתן סודי' לשערר ומתפלל על יוס
סנא כי נכל יוס ונכל סעס כך ונמקייס סמוכסס ננור סאמר
מי יתן ערנ וכו' וסי' חייך מלי' לך סננר • ולכן יס להרנות
מחילה על סכדות וסגאולה ויתן אל לננ לסתפלל על כדאי'
ישראל סגוליס ונדיקס סרסס' עליסס וימרוס עליסס כנכמי
כנמי יסע לסוסיססס ולספחות סמי לר נברכת

רפאינו וכו' יתפלל נעדי כל חולי ססס ננור סעדי
ויכלול כל חולי ישראל ויסתתק עמס ננערס

כי סל סכל ככס ח' וגוף אחד וסס יסלס אחד מישראל סרי
קנע מחנרו חולי' גל יאמר מה סייכנת לי סינו קרני
וגאלי ח' ראו לסתפלל נחוס לננ בעד כל חולי' יסי' חס
סיי' ומי' סיי' כאלו ח' נניו או אחיו סלי' סל ירנס
לסתפלל ולספוך סימו לכי ח' נלו ורלו סס סמר דוד על
סוכאי סקמו עלינו להדינו מחס מחסלס' וסמרו סססר לננ
נכסל וס' סוסינו דנע על כל זרע קודס ננע יוסר זרע
עמוסי' שרס יסי נית סלחמי סעמוד לנס עמי וחסס לל
יתן למחילה ומ' סמר וסרי נחלוס' לננסי סק וכן ראו
מסוד לסתפלל על כל איס יסרלי סן מחלת סאין לך איס
מישראל סאין לו חלק ויד נחלות וסיסס נכסי נגללו וסס סול
רסע גמור כסיטא סיס לסתפלל ענור נריסמי לננ ימות סיינ
ואולי כאשר יסננ לנריסומו יתקן אשר סיחת ועד יוס סוסו
יחסס לו אולי יסננ וססיטא דיש לסתפלל ענור וסס ימות
נלי תיקון ח' סרי אבר אחד חוף גדול ססול כללות ישראל
ססס כחוף אחד וסס חוף גדול וכל ח' צו אבר וסלי אבר וסס
ימות נלי תיקון סרי חוף כחוס ססר אבר או מחלת אבר
ח' ואין סכניס סורס על חוף כחוס נעל מוס ועוד יס טעס
לסתפלל ענור ארס רסע ג' כי יסי' מי' סיי' יס רתחל
נחוסו למעלה כי כססק'ס עושה דין נישרל אמי' נרסעי'
יס רתחל למעלה כאשר סתפלל ירמי' ע' על סוכאי סיי'
רסעי' גמורי' נחלית וכפרו נננולת ירמי' סנניו וסמר
נעט אפיך עשה נחס ונעדין ריתחל ח' אף לכסיירי ישראל
יכול לסתגולל מרת סריין ח' כי מחי זעמו מי יעמוד ווד
צועק אל נאכך מוכיכי ולכך יס לסתפלל למעט ריתחל
וסעיקור על חולי ישראל ס' נגלות וסלי חולת אסנע
כרכתני נשיר סיירי סול סחולי אשר סוכל מסיח נשניל
ישראל אשר כסמר וסול חולינו נוסל כי סול חולת אסנע
ססנת סמקוס לנו וססנת כ' להקב'ס ולרפוסס זו צריך
ססעוררת רנ וססנעס גדולס וכנר קינן ירמי' סנרר ח'

שישגלאכיל בסעודת מושג לני' ותעורנו' כשי' ונתולות
 שמהרר בעני' והסתכלות ונזה' זה השילוח מלא קיף צואה
 מנלי מקום ואז רוח קדושה שיש בנך המאכל הסתלק ורוח
 מסאנא דאית ני' מתניק בנפס וס'רו רע נעו' ועי' כ'
 לרוב אחר מאכל ומשתה בל אדם ליר הטז' כי אינו נזאר
 בקדושת אכילה ומודבק בנפשו סטרא מסאנא ונעו' בלרץ
 ממאס רוב גלגולי' רשעי' הם ננחמות ונחמי' כי א"י אינו
 מקבלת כ"כ מסאנא והארץ קאה להם אכל בה' ל' מתניקי'
 ואם אין אכילתו נגדר קדושה וטהרה אז מתניקי' בו כשמת
 רשעי' ונעשה רשע ר"ל כח"ס אחרי על יוהנן כהן גדול
 שנעשה נדוקי לבסוף פ' שנים וכן קרס לפעמי' באיש אשר
 הלך למשרי' ובזכותו יוצא לתרבות רעה ר"ל והוא שדבק בו
 באכלו כשמת אדם רשע שהי' נמאכל הסוף ולכן ממש מסמר
 שערות ראש אדם הירא וחרד לדבר'ם' בהגישו לאכול להם
 ללל ח"ו יללוד בוז במזמור רעה ח"ו אשר יאבד עולמו נזה
 ונזה ושלמה צווח ל' משגג ללחוס את המושל בין תנין את
 אשר לפיכך ומה יעשה איש וינצל מזם הוא בהתפללו' לה' על
 מזונו שיסי' מסטרא דדכי' הוא בלחרו ונענינו' מטיבך
 וכלאשר יתפלל כן בנפגה שלימה אזי יכן' ה' לתפילתו שלא
 יקרוהו עוף נמאכל וגם מה טוב ומה נעים הוא אם הוא נעל
 תורה שכל מאכל אשר אוכל יהי' מהשגתו צמורה ואם ע"ס
 הוא יהי' מהשגתו בחזות לחונן דלי' ולהאכיל עניי' וכדומה
 מהשגות וחכ"ס מי שמאכיל על שולחני' לעניי' נדקה זו
 חנן מידר רע ויש להרבות התפילה שקנ' חיון לעניי' ויתן
 לכל איש די מהסורו ולא יעטרבו ישראל זה לזם כי נעו'ם
 עיקר הטאים שנישראל הוא לחוסר כרכס ואלו הי' להם
 פרנסת' לא הי' קרי' מירך הישר כלל וכלל ולכך אמרו
 כשעלה עמוד השחר נכנסו הכחי ישראל אכלו ואחרו עמד
 ישראל צריכי' כרכס כי בוז תלי' כל עבודת ישראל לה' ואם
 יהיה להם כרכס יעבדו' ה' בכל לבב ולבך הסכימו לומר כן
 וגם בשחר אז ה' מתחלל רחמי' על ישראל בראותו כי כל
 א"ס פוכי' לע"ז שלהם וישראל עובדי' ה' בכל לבב ואז אן
 ומפרנס אותנו כי בלמת עכ"י שורת הדין מי שאינו זכאי
 גמור בישראל אינו ראוי למזונו' כי איך יבא מורד במלך
 ואינו סר למשמעתו לבקש מהמלך שיתן לו ארוחתו ארוחת
 תמיד ועיקר מזונות הוא הוץ לדין בדרך רחמי' ולכך אמרו
 קשי' מזונותיו של אדם בקריית י"ס שגם שם הי' הוץ לדין
 כחש"ל ואף מזונות כן ולכך עיקר מזונות צדוקר כי אז
 סקנ' מתחלל רחמי' ולכך נאמר שנענינו' צדוקר הסדר
 וכן נבדד' הים צדוקר צדוקר בעלות שכנת הטל וכו' ולכך
 בלד לרוב צדוקר צדוקר מזונות ישראל • בברכת

תקע שם ירנח נדמע לסתפלל על קיצוץ גליות וקריאות

דדור

ידיד לך אכל הרפואה תהיה ע"י אליה' שהוא ישיב לב נביס
 על אבות והוא יעשה השלום המחזיק ברכה וע"י תהיה
 רפואה בטל טל תהי' שיחי' ע"י וע"ז צוות ירמי' הנביא אין
 צלע הרפואה אין שם כי אליה' מוגלעד הוא הממציא צרי
 רפואה לכל חולי' כי הוא המרפא ולכך צוות ירמי' הרפואה
 אין שם ועיקר רפואה הוא מוגלעד כי נודע כי לשון הקודש
 הוא עץ חיים וממקום קדוש יצוא והוא לשון המיוחד לא"י
 לשון קודש הרץ קודש והוא לשון עברי' ולשון ארמאי' הוא
 מענין עץ הדעת טוב ורע כי יש בארמאי' לשון קודש ולשון
 מר והוא גלגול טוב ורע ולכך אדם ר' אחר הסטא נלשון
 ארמי' סיכר וגלעד הוא קנה א"י ויעקב דינר בלס"ק גלעד
 ולכן ציקש להמשיכו לסטרא מסאנא וקרא ל' יגר סחדותא
 ואליה' יתקנו ויכניסו לקדושה ולכך היה מוגלעד והוא
 סרפוא האמתי ועל רפואה זו יש להסתכל • גם יש להסתכל
 על קצירי ומריעי והם ת"ה שגם כחם ע"י תורה כי קודם
 הטא עגל הי' גבורי' ואח"כ נלקח מהם זו שג"ר תש כחם
 וירי חשה כנישי' ולא הי' בו כח לישא לזמות הנרית חסו
 סימן לכל לומדי תורה שגם כחם ע"י תורה והוכנה עלינו
 להסתכל נמנחם ושלומם ואח"כ כחם כי הלא חמה שומרי
 תורה ותוכפי' קבלה אמתיית תורה שג"פ וכנשינו' קצורם
 צנכסם ואם אף ת"ה ח"ו אין לנו חיים ולכן עלינו החיות
 בכל לב להתפלל לה' שיתחדש כשר כעוריהם ויהלימו כח
 יעלו אבד כשרים חסו מזה הרבה למאוד חלנד התפילה
 לה' עמוד לחור' ה' אף גם שמחה זה נתרבה כבוד התורה
 כי איך לא יהאוד איש לתורה אם כל ישראל מתפללי' בשלומה
 וטוב מעמדי ונרייתו וכחם עשירי' חסו מחון שיחי' איהם
 לחידי' מתפללי' תמיד לה' צדוקר' נקניות שלומם חסו ת"ה
 כל ישראל בכל העולם מתפללי' צדוקר ולכך עלינו להרבות
 בתפילה צדוקרם כי נכלל אלו היי'

ברכת השנים בוז יש לאדם להתפלל על מזונותיו
 כי האוכל בלי תפילה תהילה על

מזונותו ממש מזינתו להם מוגלל והרב הסכיד איש אלקי'
 מהיח"ק ז"ל ההמיר שלא לתקן צרכי אכילה טרם התפלל
 על מזונותו ולכך ראוי בתפילת שחרית עכ"פ לשום אל לב
 לה' שיטריק לו להם חקו בדיתר ולא באיסור כי אם יש כדור
 איסור במזון מטמא כל גופו ואין בו מזון לנשמה אכל אם
 במזון כולו בדיתר יש בו מזון לנשמה כי מעלה כל ביצוית
 שיש במאכל כדמכיו כי לא על הלחם לבדו יהי' האדם כי
 על כל מוציא ביה' • ולכן יתפלל אדם מאוד בכונה שיחי'
 המזון מסטרא דדכי' וטיארה ולא ח"ו מסטרא דמסאנא כי
 אם אינו מתפלל וגם יש איסור ח"ו במאכל הן שהמזון בל
 מוגלל לו שגם מאכל אינו מותר עכ"י דידי דאורייתא או

הגלות נעיצוב הגלגלי' כשהנשמה מתגלגל רק ד' פעמי' כח' ה' ה' ה' הגלות מתארך אלו ה' הנשמה מתגלגלת ה' כעמי' א"כ ה' ה' ה' אין קץ לגלות ומחש' ה' מתארך עד סוף אלף השני ולכן משה שראש אורח הגלות וע"ה' לנז דיו עליו למאד כח"ש זקני הגאון בספרו מ"ע ע"ש לך כאשר שמע פוקד עון וכו' על רנעי' הרגיש כי זה יסיה סביב לאריכות הגלות ואיחור עולם התיקון ולכן השם אולי יאמר על החשי' ויהי' ה' ה' אין קץ מחש' לאריכות הגלות ולכן חסיד והשתחו' ארצה והי' זה לעינת ישראל • ולכן מאוד יש להתפלל בצרכה זו לאוריד כנחל דמעט אולי יחנן ה' צללות • צברכת

השיבה כו' יאסם על לנו להחזרת סנהדרין כי הם כסא ה' והם כנגד כסא כבוד בשנעי' נמי דיני' למעלה וכל זמן שהי' סנהדרין נמקוח' ה' כבוד ה' הוכה על ישראל כדכתיב נגד זקיניו כבוד ולכן כתב רמז"ס שאין בן דוד בא עד שישי' הסנהדרין חוזרי' כי עיקר השריית שכינה הוא פ' סנהדרין וכח"ש כי שם ישנו כסאות למשפט כסאות לבית דוד משפט היינו סנהדרין כי שם העתיקו והשמינו תורה שנע"פ ושם שנתו מחלוקות ושכחת התורם כי כאשר הי' סנהדרין על מכוניס ידעו צדורד כל תורם שנע"פ כי רוח ה' הי' הופך עליהם ולא הי' נכלל בתורם מחלוק' כאשר חזינו נהגיגה שלא נהלוקו רק נענין הסמיכה כי לא הי' כירוד ועץ הדיעת עוב ורע זה אושר וזה חסיד רק היה מעלמא דיהודא וע"ה השפיע ה' לישראל כל עוב זע"י ה' כל תלמידיהם זוכי' לרה"ק כאשר היה בזמן סנית וסמך לו אחר הסורבן כרש"י והנידיו שהגיע למעלה גדולה וכפלהם ולכן כאשר יא' אליהם לפני משיח הוא יחזיר סנהדרין על מכוניס כי הוא סמוך מנ"ד של אחי' השלוחי' והוא יסמוך לזקני הדור ויהיה סמוכי' ראוי' לסנהדרין ויחזור להם תורה שנע"פ כאשר קיבל מפי אחי' השלוחי' כי לא נשמים היא אכל הוא יכל למסור תורה שנע"פ כפי קבלתו וא"כ יצות מהלוקת ולכן אמרו שאליה' בא לעשות שלום בעולם ולא יצמיה הגאולה שיהי' כסא לבית דוד : ולכן מה מאוד צריך כוונת נתיב' זו ועי"כ סנהדרין וסמוכי' שיהי' חלקי' תראוי' להיות ילקי' כעטרי' מעונש שנשמי' ואכילו ידי כריתות ולכן היה מעלה טובה נעם כאשר היה צ"ד מתי' ועונש' כי עי"כ כעטרי' מעונש שנשמי' כאחרם אם יש דין למטה אין דין למעלה וכאשר כתבתי נמקום אחר אלקי' כנצ צעות אל הרצון שמת הדין עומד ואינו פועל כשעות אל לשפוט למטה ועי"כ נקוטרים הסמיכות נמשכות מה' רלנ"ם כמה עריאות שיהי' לחמני ככ"ה פו"ג להקים ענין סמיכה וסוף נשניל כך בדי לקבל עונש בדי אדם ויפטר

דוד נאמן שהוא נשופר וכבר נאמר נביט שזוכי עמר יהנו לקול שופר כי הוא שפי' השמיניע חירות אכל מאוד יחיד איש כמאמר השלם נאמרו לו למה אתה חרד וכנע והשיב אם אני נח נחמקת הכה נאזני קול שיכר חיוס דין הגדול והגדול ויהרדו כל אצרי' וישראל נמ"ת ששמעו קול שופר השנו שהוא שופר של יום הדין הגדול חרדו ולכן כתיב קול שופר הולך וחקק מאוד וכו' ויהרדו כל העם אשר נמהכה וכו' יצייר אדם תמיד כאלו נשמע קול שיכר נאזניו ותגעש ארץ לקול שיכר הוא שופר יום הדין ונחמללו על שיכר לקנץ פאר פאורי' יכוון לקנץ כל גלגלי' שיש נעולם כי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שנניף והיינו כחש"ל כי כל ישראל הם נכלל גוף אחד ויהי' נכלים כל הנשמות מתגלגלים אוי לנו נזכרנו נעונש גלגול אשר אדם ישנ לימי' עלומיו ותחת אשר יא' מעולם חושך וללמות ישנ שנית לעולם אכל ויהי' תינוק בן יומיו חלולך נזואה ויעברו עליו סרפתיקאות רבות אוי לאותה צרה ועי"הטא קרי נעו"ה מוסיפי' ומאסרי' הנליות קדושה נמוך הקליפה ומעלני' צעו"ה הגאולה חלד רעות רבות סגורמי' לעלמם עי"כ • והנה אמרו אין בן דוד בא עד שינקשו דג לחולה ואינו מוצאו הרצון כי אין משיח בא עד שיא' כל הגלגלים מתוקני' ומתחילי' באדם ונמהכה וסיף הגלגול שכבר נמקן מחש' רק צריך עדיין תיקון מועט עוד מתגלגל דגרי' הים ואסיפתן מטהרתן ולכן דגרי' מתגלגלי' נשמת צדיקי' כחודע והוא הדג המתקנש לחולת אהבה כי כבר גדרו רופאי' כי דג טענו לה וקר ואינו טוב לרפואה רק לחולת אהבה כי מחמט פאור' ולכן נע"כ מרני' דגרי' כחזואר נמדרש ועורר והוא הדג אשר ינוקש לחולת אהבה הוא כ"י גולה שמנקשי' סצדיקי' ההם אכל בזמן משיח יתוקנו כל הגלגלי' אכילו גלגלי' צדיקי' שהוא נתיבית דג כבר נשלם והוא אמרו עד שינוקש דג לחולה ולא ימצא ולכן עלינו להתפלל שיהי' סגורמי' הם הגלגלי' שהם נזחום נומה הי' מדבר יסיה מתוקני' ואמו • נמדרש וכן פי' רשי' פוקד עון אבות על בניס וכו' וימחר משה ויקוד ארצה וישתחו ופי' למה חסיד שלא יאמרו על דור חמישי והקשו הא אמרו שפוקד על בני' ושלשי' ורנעי' הוא להקל כי המשא הקשה לאחד נח לשנים וא"כ אם יהי' פוקד על חמישי' יקל המשא למאד נהלוקו לה' הלקי' ויונין כי מ"ש על שלשי' ורנעי' היינו נגלגול כי ד' פעמי' מתגלגל הנשמה ולא יותר ואם הגיע פעם רביעי' הקצ"ה שולח לה עזר מן השמי' ונשמה קדושה לסייע אפס לא תצרך להתגלגל עוד כי כך חזומיו פוקד עון אבות עד ורנעי' ולא יותר ומה שאנו כ"כ צאריכות הגלות הוא כי לא נשלמו הגלגלי' וכאשר ישלמו יבא הגאול צדק ואם יאריך

ויבטח מעונש שמי' וחס אמרנו בתפלה ודקיננו במשפט כי
 ע"י שדכתי' יהי' למעלה משפטנו ויאלץ לזקק ונתפלה א'
 יתפלל אדם על דיני ישראל שיהי' דיני' סגור' וישרי' לא
 דיני' אלקי' כספ' דיני' נבי' גלי תורס רודי' שלמוס' כוטי'
 אחר הנצח ה"ו כי אז הקנ"ה נמרס מסס וממעדיס ועל
 עיות שדן כמס מיני כורעניות נא לעולם כחומר נברק
 אנות אכל בחזן שדדיני' כשרי' הנרכס שריו' בעולם ולכך
 אמרו השיגס וכו' והסר ממנו יגון ואכסס כי סא נסא
 תלי' • נרכס •

ולמלישינים יסוס אל לנו שיהי' כעקר מיני' מישראל
 ושיסיס מלמיני' בתורס נכנסו ושנע"פ

אחונס נלי דומי ולא יסיס בקריסס שורס כורס ראס ולעסס
 להמורס כי חכמי ישראל להסלימי' המלמי' תורס נרבי'
 גס יסוס ללנו להמפלל על אבדן עמלק נאמרו ומלכות דודן
 שסוף עמלק שנא בחזון על ישראל מתעבד על ריב לא לו וכו'
 מקיים מ"ע זכור את אשר עשה לך עמלק והונס עלינו
 לנכסור לו אינס כי משנלי' ה' אסנא ויסוס על לנו כי כל
 פורעניות סריו' לנא על ישראל ה"ו יבואו עליו • אמרו
 במדרס דים"כ טעל הקנ"ה עוונות ישראל וטתנס על שרו של
 עשיו אמר רכס"ע מה כחי שאתס כותן עלי כל העוונות
 ומטלס סקנ"ה וכתנס על נגדיו וסס נעשו אדומי' דכתיב מי
 סס נא מלחס וכו' עכ"ל • ויש להנין וכי כך דינו של הקנ"ה
 ליעול עוונות מישראל ולסעמיסס על שרו של עשיו סלס ה'
 לא יעות משפט וססוטא סוף עונו יסא ואיד' יענש ככס
 בעד ככס וגס מה שטען ומס כחי שאתס כותן עלי נאמת
 ססמיסס סוף לנכד ולסכרית זכרו ומס זס ססקנ"ה כותן על
 נגדיו ומס אדומי' מס מורס זס ומס עינו ומניא קרס מי זס
 נא מלחוס מס פרוסו אכל סענין כך כי סקנ"ה נרוד רהמיו
 שומר עוז לישראל וכאשר סומי' ישראל סקנ"ה אמר סגלי'
 וסעבד סס ססמיני' לירי כך ולולי כן לא הי' סוטלי' ונאמת
 ססנללות וזאמת וססס עד מלוד אכל סוף לענידות כגון גזל
 וססס וסנלס וקנלס וניטול תורס ומפילס נזו יש להמפלל
 ענור סגלות לסיוסס טרודי' נמיססס וקסס עליס' על
 מדרסס נכססס יבואו למסס ומליון יקסו ססן סגורן או מן
 יקב נע"ס איין לסס מוסס הכי' נקרקע וכל שסס מוסס
 סייק' תלוי' מנכד וכל עמל אדם למלוד סן נעיי' סשרי' ואין
 מלוד' ללסס אלא להאקתן וכדומס נרות ומללות אשר מלס
 ולססו נבי' ישראל נגולס סן ססמריעי' אומס מענורסס
 עבות סקורס נכל עת וממיר נע"ס נרות ויניעות עשיר
 ורס סס נכססו איין כקי' סלין עליו כודר סגלות ולננו נלמי
 נר חך לעבוד' ה' וסורסו • אך זס נענרוד' סל' וסדוד' לסס
 אכל מס כאמר ומס נדע נעננות זנות וססוק וקלסס ראס

כל סללסס ליססב ולקידר כסו שער' נחוריס ונתולות אכסיס
 וכס' ולנכל סס וליסב נמוסב לניס וליך נכתי מתסריאות
 ומוסב לניס של נכרי' ססמרילי' ללסס לכל תוענת ה' וכס'
 לילך מוסס נגלי נשר ורועות גלוי' ומה נעסס נחילול
 ססנת שפוי' ע"י נכרי' מלאת סללקת נר וסמוס קאסיק
 וכדומס וסולכי' כל יום סנת ומקרא קורס בטל רק נברס
 סוללס ושטות אשר לא לרנן לכסי' וסס אמרו נקלות ראס
 נמלות תפילין וליניס וסססס דעת מתפילין וכדומס נכל
 מלות וסיסס נטלס ושטות נכס"כ וקלות ראס נכס"כ לנחת
 קלסא נכסינת' וכססס יתר ענירות וכי יש לתלות נכוכד
 סגלות אדרסס לסמסס מה זו עוסס סלס יש לנו להמפלל
 נכוכד ראס ולנינו דוי כל סימי' ולמעט נמותרות וסעסס
 וכנר אמרו שרלו למקן נחורבן מנלי מוסס ליכול נשר ולססו'
 יין ולגלי ליקח נשי' וגס הכסי' לא ילכו נגדרי נעעוי' רק
 הקילו נשניל קיוס סמין ולהקל מעל כמססין ואיד' כרדוק
 כסכו ססותרות ואיד' ילכשו סססי' מוטולות זסס ואגני ססך
 וכלי יקר נדמי' וקרי' נעו"ה וססרו למללות סיניו ססוק
 נעס"ז ואמרו זמרי' נניס סרנא נניס ונעו"ס נכסך אשר
 איין בית אשר לא יסוררו ויסמחו כמסוס לכל סון יקר וס"כ
 לכאורס איין זס לתלות נכוכד סגלות אכל נאמת גס זס נחלס
 נז כי יש להנין מס סאמרו נבי' כול' סססיסס נגלות ונכל
 נרומיו לו נר וסוף אסור נזיקי' נבי' כול' כאשר ססיוע
 כסשעסס אליס נלוד עמך וכו' מורס כולו ע"י וכס"ס מוס'
 נסוכס וסענין כך כי שפעת סקנ"ה ללרץ סיס ע"י ישראל
 ונמקיסו ומסס נכססס ססמליס מעט לא"ה וע"י כאמר
 ענדי יאכלו ויסנעו וססס ירענו אכל ללרס ססרנן סקנ"ה
 שס ססכע נשר של אומס סלסו אכלו נגלות ומספיע לסר
 ססוף וסוף מספיע לני וסס מ"ס נירמי' וסמתי כסאי נעילס
 ומכרסי' כי סס סקנ"ה נשר של פרס סוף עלס סספע וע"י
 אלו מקנלי' וכן סוף נכל גלות וגלות אחרון ססס סוף
 ג"כ סקנ"ה שס ססכע נירי סוף ססס של עשיו סלסו אכלס
 נגלות סוף ססקנל ססכע ומספיע לנו כלס"ה סריוכו נזס
 למלוד תלמידי סררי' ז"ל סלכך כאמר אלי קורס מסעיר
 ונרדך סענע וססכל כאשר ססר מססוף ססס מקנל ססכע
 מסמסס נוסר ללומס סלו וסללוי' אסו סטוב ומונכר ולס
 כותן רק ססמליס נועיטא דמעוטא ולכך כאמר אי מלסס א'
 סרנע זו רק לפעמי' אלו מקנליס ססכע מסר סוף סססס
 ולא סרי אלו ננסינת ענדי' כי ענדי' איין מקנליס פרס
 מלודיססס נעלס רק ע"י סליס ומסרת וכן אלו ולסעמיס
 סס נותיס ססכע למסערי ולנלות ססמיס שסס סגללי'
 וע"י אלו מקנלי' וסס ננסינת נסיס שסס מקנליס מססס
 קל"ס וכל מקנל סוף ננסינת אסס וססן סוף ננסינת גלל
 וס"כ

ואל לנו שמקנלים מהגלגלי' אלו נצחיות שפחה שמקנלת
 חיד גבירתה כי הגבירה היא נעלמה מתקנלת חיד נעלמה
 וכן אלו מקנלים מהגלגלי' שהם מקנלי' מהשיר' והרמז'ם
 צמורה יחתיק כמה פעמים דברים האלה כ"כ הרג' נעל
 העקידה ז' ולכך כאשר צמורה והרמז הלכנה ונראה ההמה
 די לע"ל ינקשו חמה ולכנה להעיד על ישראל שפחדו נרית
 ויאלתר להם הקנ'ם אלהים אלהם ואין ערות לכא' עכ"ל וזו
 הכוונה כהם מקנלים מהשיר ככ"ל הסתפחו אחר שראו וסם
 מסערה ומסאנא גם כן וזה היה נחיות כי שוף כי נגה
 השמים היה מלך סערה ומסאנא ומכתי' לנני אדם לחורו
 זה ועי' נפי' משניות להרמז'ם נפי' פ' ר"י כאשר הכלת
 זה ע' שולך נא' כשהיה יושני' על ארמון ואים מקנלים
 מן כבוד ה' לא ה' לכישוף לנא השמים כי חלנו לקנל
 מאתם קטורת זרם וענדות עלמסאות מחמוסי עוזרי
 פיורמסאס' כי ה' כולם קודש ולכך כאשר כי לא נהש
 ציעקו וקסם נישאל ולכך כשהם נכתי' לס"א והם רודים
 להעיד על ישראל ונמאנו אחרים' לשמא לישראל אחר להם
 הקנ'ה נא' אלהם כי הם מקנלי' מהש' ככ"ל ולכך צעק דוד
 צעור כ"י נגלה אליך נשאתי את עיני יושני' נשח' הירון
 לעי' שמו מקנלי' דרך נא השח' מ"ח עיני אליך כי
 ידעתי כי אתה משפיע ראשון וסכל מחך ואתה הוא חושב
 ומשפיע נשמים שהם גלגלי' ומחלות ומשערי שמים ואחר
 סנה כעירי עברי' אל יד ארובי' וכו' וכעירי שפחה אל יד
 גבירת' ככ"ל והאחר לעי' כעירי אל ה' עד שיחיו ואל' ש
 וכבר אחרנו כי נאמת היצ"ר וכה הטומאה גובר בעולם עד
 שכתעט אל' לעמוד נם ולכנוס אותו אם לא ע"י השפעת
 רש"ק מחמל כי אין בעצמנו משלו כחש"ל וזה הוא השולת
 עזרו מקדש והנה נצרות השפעה כאשר אלו מקנלי' מידה'
 רגתה הטירה והיראה והאכמה והמדע נישאל כי עזר ה'
 הוא לכנוס רוח הטומאה וסג"ר דמקנאנא ונקל ה' אפשר
 לשחור המצית אכל כאשר השפעה שורה בתיך שרו של האומה'
 והוא ליקח לעצמו המונחה וכותן לנו מעושי דמעושי השריי'
 ח"כ אין זה מספיק לעמוד נהיל כד יא' ר' ותש כוהני נעו"ה
 ונזר רבו ודנו אשר כפתה לנו לקול יא' ר' וזוהר רגל זער
 ראש אלו מחללים עוזבו' וקטא' כי מי יעמוד בעדנו וינר
 לז אדם רע מעוררו ומזה נא שישלו אכל א"ה הכמי' גחלי'
 ננוני' רבי' נחמנו' וחרמו' ונחמא נהם חסיד' א"ה ג"כ
 ואם הכל מן השפעה הטוב שמקנלי' לעצמו חזה שפחה כי
 מירש גבירתה שלוקה לעצמו כל טוב ולכך לע"ל שהנתיח ה'
 למנוע השפעה מהם יס' סר הכתמים ולכך כאשר והאזרת
 פכמה מאדום ותנוכה מאר עשיו' ואל' יס כלא' נ' טעמי' על
 ציעול המורה נגולה אחר מלך הגלות בעצמו ומוכח' לשחור

לחיות הרבה תורה עוונות הרבה ואחר מחללים שפעת ה'
 ששם נשר האומ' והוא מנע מחללים השפעה ועי' אין נבו כח
 לעמוד נגד יא' ר' וכבר ידועה כי שרו של עשיו אדום אדום
 הוא ואדום לנשו וכדתי' מי נא זה מלכים וכשקנ'ם שם
 השפעתו נשרו כאשר נז אדם לנשו כי השפעת הוא מחלל
 נשרו של אדום והוא אדום - ונז יונק דברי מדרש סכ"ל כי
 הקנ' ה' כשל עוונות ישראל ומתן אונות על עשיו אדום כי
 עי' גלות המר וכבוד עי' כ' נא' כל עוונות' לישראל והוא
 השאור שפיעה והכל נא מדר ולכך חפץ כל עוונות עליו
 ועוין שרו רבש"ע אמת עבדות שג' עי' גלות אכל עבדו'
 שאין כח גלות לנרום אותם למש' וזהו טעמו וכי מהכח
 שאתה מתן עלי כל העוונות והייתם הלא יש עוונות שאין כחי
 לנרום ואין אלו מלך הגלות כי לא כ"כ כחי גדול והקנ'ה
 רחמ' לו טעם שר שכתנתי כי עי' שמתלש נז נא מיעוט
 השפעה לישראל והם עליו' לעוונות' כי א"ה לכנוס יא' ר' ככ"ל
 וזהו שכל הקנ'ה וכתם על לנשו ארסון עי' שהשפעה
 מתלש נשרו של עשיו מהמת זה נא' עוונות' ולכך בעשה
 פ"ה אדום ככ"ל כדתי' מי נא זה מחללים ולכך העוונות
 הכתובי' על לנשו הם אדומי' כי עי' אדום נעשו והוא המור'
 לעוונות נחיעוט השפעה ועי' כ' נא' עוונות' וכדן והוא
 כפתור ופרת - וזהו תנין מ"ש יתקח בהחללתי על ישראל
 שאמר על עוונותי ישראל להקנ'ם כלגא עלי וסלגא עלך חס
 הכוונה כי קצת עוונות נא' נענע מחמ' הגלות וקצת עוונות'
 נא' מהמת שהשפעה נשרו של א"ה ככ"ל והנה הגלות גרם
 יתקח נצרכותו וזה' כאשר תרד ופרקת וכו' ועי' נגר כמו
 נגלות המר הזה אך שתי' השפעה מתלשנות נשרו לא היה
 מפאת יתקח רק מן ה' סיפס זאת ולמעבר' שלתתי נכלש
 אחר הכתוב ולכך אחר יתקח כלגא מקצת עוונות' עלי כי הוא
 גרם להם טבע גלות וזהו ה' נסיונו ולגלגל עלך והנך ולכך
 צתפילתינו יש להתפלל שהקנ'ם יא' שם כל עוונותי על חסיד'
 ישראל כי הם היה סיבה לעוונות' וישום לנו להתפלל שם'
 יסלק השפעה מהם וישפיע אותנו מיד הקדושה כחמא ומקדש

לחיות
על הצדיקים יתום אל לנו להתפלל בעונות הצדיקי'
 כי נבינים אלו תייתם וכל זמן שצדיקי'
 בעולם נרבה ועונותיהם בעולם וצדקו להתפלל על מונח
 גירי נדק וישום לנו לאסוב אותם ככפשו ולקיים מצות
 ואהבתם את ה' ומכ"ש חמץ הזה שמו בתכלית השכלות
 ושהים עד לעמר כמעט לא נשאר נט עוד רוח חיובית ה'
 בתכלית הרוממות והוא הצדק האמת הי' זה חמץ מעשה
 הצדק'ם אבינו שכל ה' נחמך חושך עולם ואחר מאתם
 דק וקף הוא כמוס סלי חיוב עלינו לאסוב ולכשק רמיסם
 רגלו

רגלו והמדרגה לאסוב הגר איהב ס' ותורתו כי אהבתו לגר
מלי נאסב' המקום ותורתו כי הלא זה סיבת אהבתו ולכן
מאוד יש לשום לבנו להסתכל מאוד בטובתו וללבי יחזיר לסורו
ה' ומחמה כבוד סגולת ועיניו ואמר לא גלו ישראל בכל
העולם אלא ללקט הגר' וכן ה' גלות אנדרס ללקט הגר'
לדכתיב הנפש אשר עשו וכו' וכל מה שקרה לאנשות קרה לנבי'
ולכן חונס עלינו להרבות תפילה בעבורם ושימח ה' להם
לז טסור ובאחד לא נבוס כי כך נטענו ישום לבנו דלא
ייעול נכסופא בעלמא דלתי קמי' מלכא קדשא כי מה הוא
הנשות נעו' ל' לתי מי הוא מתניש לכי בן אדם חזיר
יתכן סבל ורעוה רוח ועד זמן מה יאריך הנשות או הכבוד
סלא סבל כל רני' שמתניש' ונקט ימי' סס לעטרם תפלות
ונשכח סבל וכן להיפוך וכמעט שהכסף וקרונה אל תרשית
משכית הכל הכבוד והנשות לא בן נע' סהא נכסף
מדרש נעבי וזר בראשית וכל מלאכי מעלה מניש' אותו
וכרח קרא בחיל סורו טמא אל תנעו לחו דא כללי' דעבר על
פולחנא דמדי' ענלי' דלא איתבראו לי' ה' לנשמתו ובהכח
ברחי' מכל עולמות ואפי' נשמת קרובי' עומדים מתחת
ואומרי' לו יי' לך מה עשית אשר סגלת עלינו נשמה וכלימה
סס אי בן רשע עליך לאחר בן כסיל תונת אמו מה עשית
למס עברתי וגרמת לנו כל הנח וקלון סס ולעיניס נאו
פשיטתי' מהפלי' וחוטמי' אותו וסס נועקי' מרה וי' וי' לכל
סס סוי לנו כי יולד לנו בן כסס ובכרה זו וכלימה תמיד זמן
רב ססו תכלית הנשמה וכלימה סוי לאותו נשמה ולכן עטנו
אשר דיבר עקני' חוטנו שאקרא שיטה כ"ו ואל אעשה עטנו

רשע שעה' לכני המקום • נברכת
ולירושלים ואת צמח וכו' אין צורך להאריך
כי צריך להודיר דמעה

מאין ספונות על בני ירושלים והחזרת קרן דוד כי הוא
תכלית שלימות אנושי ואס' לנו ירושלי' ומלכות ד"ר למס
לנו חיי' וירושלי' יקרא כסא ה' וכן נהוד שיסג מחש' כעין
מרכבה עליונה כדכתי' וישג' סלמה על כסא ה' ואס' מלאכי
מעלה קוראי' בנבי וקיינה על הירבן ירושלים יוס וליה לא
יתסו וסס אכלו ציון איך נכשס אכן ולא נככה על חיל השס
שכתתל נחרבן ירושלים ואנחנו מלכות ד"ר ומייז כל איש
לומר נלכו רשע' סריכי חוסר נכשי על קדושת שדך ואס'
אין איך דכאי לראות בנבין ציון והחזרת מלכות ד"ר אמות
על קדושת שדך ועיני לא יסיס רואות אסס נכס העלוני'
וסמית קרן דוד למען יתקדש שדך ויתרסס על בניך העלוני'
ונעושי' נגולם ססונלי' על יחוד ומקדשי' שדך ברניס
לסית כי נעו' ססרן ושומחת מקדס ססלרמיטו ואנחנו מלכ'
ד"ר ידוע לכל כסס ססוד וססרון מונס סגורס לנו ומחש'

ירדנו מחיי' למות וכן להיפוך נשום ס' שנות ציון כחי' עתלי'
ממות להי' ואין בנו אלא חלקים' מחיים ולכך לאחר נשום
ס' וכו' סיינו כחולמים כי כמו חלוס יש בו חלק ס' מחיית
כן אנו להיפוך כי ירגישו ביה' בנו רק חלק ס' מחיי' ולכך
א"ל להאריך נזה ומי אשר לו רק נשמת ישראל הלא לבנו
נשבר נקרנו נזכרו הרבן יר' שלים וזכרון מלכות ד"ר נכסף
נעו' • נברכת

שמע קולנו וכו' בו ישום כל מנמותיו לה' להסתכל
לו על כל זרכיו אפי' דבר קטן או גוול
לא ינצר דבר מה שלא יתפלל בו לה' סס צריך לעשות שידוך
ס' או בניו ונמותיו יתפלל לה' לסתור יתפלל לה' שיגליסו
ויוליכס' בדרך שיסר כללו של דבר אין דבר מה שרצונו לעשות
בו ציוס מה שלא יתפלל לה' להגליסו ולגליכו בדרך היסר
וככון ואפי' סס יש לו ה' איה צרה נמוך בינו שצריך
להסתכל • וכן סס יש לו איה סמחה שיתפלל סלא יתסס
נשמתו ולא יקרוסו עון סלא יס' ה' סמחה שאמר' תונס
ועל כל עבין מה שעוסק יתפלל נלשונו ואף כי לסונו לשון עלג
ואינו יכול להסתכל נלשונו עברו כראוי ססו חנינלכני סקני'
כלסו סרנס להסתכלו נלשונו רתנו סכס ברורס ונעימה ססס •
וע' תפילס זו ישמע ס' לקוליו ויגל לנו מועלת כי תפילס
זו ודאי נכוונה ולא יס' סיו ולסונו מודבר ולנו כל עמו כי
מדבר נסרגל ונמלות אכסי' מלומדת כ"ל מתפלל בכל יום
דבר ססס מה שצריך לו נלסונו זמן ועת וגם מסרר תפילתו
נכס ס' לו צריך כוונס ודאי וס' להסתכל נלי כוונס
מיוחדת וס' יולא ידי תפילס גמורס כי זסו העיקר התפילס
ססל' מחשמיקי סלכ דכתי' מחשמיקי' קראתיך סיינו מחשמיקי
סלכ ועוד עיקר התועלת שקובע נלכו כי אין אדם ואיש
ישראל ייתן למקרי' וס'ר הזמן עד שאין צריך תפילס רק
תלוי נחזלו וסרילות עבינו וסקירת מעשו וססגסס דרכיו
כ"ל ססרילות וססקיסיס וססעולה סלכשקר ומס' נככנו לסיס
ישראל כל עלילות מנעיו ואינו כויקי' אצנע מלחמה עד
שיכרינו עליו מלמעלה ובזו יתן אל לנו איך ססיוז עליו
לסמור כי מלך מ' סס מלכו סל עולם כי סללמיתו נססגסס
כרט ות וכל מה שקרה לו מחק ונער סלל מה' ססו וכן כל
מה סס' לו מסרוסס ועד ה' מס' וס' למס זס לסקר ילך
שונב בדרך לנו ססרי' סננע ומדת סזמן סכלס כענין ואס'
יגע עד למחר ס' לא ציוה לא יסי' ואיך ינקס מה' עוסר
לסכעיס בו נלורא וכן סס כל סללנו יסי' מה' לא יעלה על
לכו להטוט בו • דרך מלל סס ינקס מה' ססס לא יעלה
על לבנו לסמט נס ולילך סססריותא כרוסס וכן נכיס לא
יעלה נלכו להט' נכסס ד'ס' לגול נכיס ס' למרנות רעס
לסיוסס סססיקי' צילוי נכר' ולקלס נלל דרכס גריס נע' •
ולסנריל

נגדו כדכתיב רנ' לוחמי' לי מרום וביחוד יתן הודאה על
ההזרת נשמתו כמובאר בזוטר פלי מאן דיהיב פקדון להצירו
והוא חייב לו הלא תופס בפקדון בשביל הסוב ולכן מפקידו
כל הילול הכשמות ניד הקצ"ס וסוף מהצירן לנו בכל יום ואינו
תופסין בשביל מה שאנו חייבים לו נעו"ס רב מהסוב' ולכך
אמר נזכר שיש ללמוד הימנו שאין לתפוס פקדון סתירו אפי'
הוא חייב לו ומאן דתפס לית נ' מן בני הימנאות קדישא ולכך
אנו צריכי' להודות ולשבח • ברכת •

שִׁים שְׁלוֹם יֵשׁ לְהַחֲלֹל עַל הַשְׁלוֹם כִּי אֵין כְּלִי מַחֲרִיק

נבכס אלף השל' כי הם הקשר הנחמד
והוא אהדות גמור של ישראל ובאשר יתכלל על השלום יתכלל
של ימים מחלוק' בישראל ולא ימים קנאה ושנאה ותחרות
כי אם כול' ימי' אהובי' אהובי' ואהודי' בתכלית סיחוד ואהבה
ואהבה ורעות וימים כל ישראל כעס אהב ויכוון לקיים
ואהבת לרעך בחן שהוא כלל כל התורה חזו ימי' בתכלית
התכילה שהוא כלל כל התכילה ויתכלל של ימי' זו מדת כעס
כלל כי אם עניו לכל והוא נחמדות שלים כי נחמדות שהכעס
מזוי אין של' ואמר נחמדי דיומא נכנס שנטל סבין ודימו
להצירו נלנו נשניל שקדמוהו לרוך ולעלות נכנס ועמד רבי
צדוק ואמר הרי הוא אומר כי ימצא הלל צדקתו וכו' וערמו
העגלה אכן על מי להביא על העיר או על העזרות ופרך
נבמ' בירושל' מי מביא ע' ע' ומשי' נבמ' לעורר לב העם
נבכי . ויש להניח מה עורר נבכי יש כאן אהבה מה שנראה כי
יש ליתן טעם להם צדקת אין בירושל' מביא ע' ע' וגם אחר
נמצא סמוך לספר ה"ל אין מביא ע' ע' אבל סבין הוא מ"ש
נבירי' נהאי דקס ושחטי' להבירי' מתוך כעס תחם ר" ונתן
לך לברג נבכל כמיני' ל' הלי שחא לא קעברו ירדן ע' ש'
הרי לכל לרגו ולכעס הוא מיוחד לה' ולא לא' וטעם כי
נחמדות קדושה אין כעס שוה רק נחמדות שריית טומאה
ונחמדות קדושה אין רוגז וכעס וכמו למעלה נחמדות קדושים
כאמר כולם אהבים כולם נדורים אין נביהם שנאה ותחרות
וכן למטה נחמדות קדוש אין כעס ולכן לברג נבכל כמיני' כי
שם אין קדושה כ"כ וכן השניו הלי שחא לא קעברו ירדן
ופי' הר' כי הרגה קדושה שלא נאקדשת זו למיעוט קדושה
מתנה הכעס שהוא מרבה ס' ר' וא"כ יפה אמרו נחמדי
הורג סמוך לספר ה"ל אין מביא ע' ע' נא' כי נחמדות שרואה
הי' מח' כי אלו הי' מח' לא הי' לו לברג אבל כשהוא מח' ל'
יש לו לברג כאותו מעשה שקם הד ושחטי' להצירו וא"כ
וודאי רוצה מח' כי הוא עלול לכעס ורביהם ולכן אין נא'
ע' ע' וכן תמיד כל המקדש מחצירו אהבה יותר מחצירו ואין
נביהם כעס כלל בירושל' מקדש מערי ישראל אף הכעס
נפתח נאכני בירושל' ופי' אהבה עזת ציושל בירושל' ולכן

וּלְהַדְרִיךְ מִחוּרַת ה' וּמִחַיַּת מוֹרֶת יִשְׂרָאֵל עוֹדוּ כִּפְּרוֹ מוֹרֶת ה' כִּאֲשֶׁר כָּתוּב יִלְיָנִיעוּ לְחַדְרוֹ לֶשׁוֹן זָרַמְתָּ וּכְתִיבָהּ וְהִשְׁנוֹן וְקוֹדֵק בְּדֶרֶךְ כְּעָרִים עַם תְּחִלּוֹת וּכְתַמַּעַט עוֹמֵת הַחוּרִים צִעוֹ"ס מִחֶשֶׁל לֹא שַׁעֲה־צִיּוֹם וְיֹסֵף יִהְיֶה" לוֹ נִצַּח לְהַדְרִיכֵן בְּדֶרֶךְ פְּרָלוֹת תִּלְנֹס אֲשֶׁר בְּקִיָּה וְיִתֵּר הוֹמֵת הַגּוֹי" וּלְהַשְׁאִיךְ לִנְנִי נִלְמִי צִנִּי תוֹרַת הַזֶּה אֲשֶׁר בְּקִיָּה מֵה' וְכִי יִבְקֵשׁ אִדָּם מִחִינְתוֹ יִתְּנוּ לִי כֶךְ כִּי שֶׁאֵי"ל עוֹשֶׂה צוֹ לֶךְ מוֹרֶת רוּחַ הַלֵּל אִזְ רַחֲמֵיךָ מֵהַטְנֵנִי וְאִדְךָ יִבְקֵשׁ אִישׁ חַלַּת מֵה' וְלִכֹּן מֵהַמְכַלֵּל תִּתִּיד עַל כָּל זָרְכוֹ מֵה' לֹא נִמְאָרֵם אִיא חוֹטֵא וְכֵן אֲחֵר דוֹד גּוֹל עַל ה' וְרִכִּיךְ וכו' נִנְרַכְתָּ

רצה יחסור נפשו לעצורת ה' ויעלה בלבו כאלו בעקד

ע"ג המזנה ואש המזנה יוקד נז וסרי הוא עולה
כליל לה' ויתאום מאוד שיהרג על קידוש השם שסוף עולה
כליל כולו כליל לה' כי אם יכון לזנה צריך שלא יס' בן מוס
ואם העל נאיהם אבד הרי זה מוס לא יראה וקודם הקרבת
הקרבן צריך תשובה ולכך כל סדר זרבות ותפילה קודם לזה
צריך לתקן עצמו בתשובה לכל יראה בן מוס וכאשר נאמרו
כי תקריבון או כסח או גזול וחולס חולי כפשות הירצה ה'
אבל נמסרו על קדושת השם יתברך הרי אין כאן מוס כי הרי
סר העאיו ולכך התא' להיות נהרג על קידוש השם יתעלה
ותפלה מאוד לה' שיתיר לעבודתו למקומו כי שם נעשה
תיקון עולמי וי וי איך יעבד לנו לאכול ולשתות קרבן שכתב
בן ריה כיתום לה' יוצר עול' ומלואו יש לו כיתום מקרבן וכאשר
מחזיקין כוכל לינים ולא נשכח לעפר ומדום כי נעל מהמדינו
וע"ז דוי לננו על סר ציון ששם שועלי' הלכו בו וכשנות
העבוד' ובשגרון לבן ותפלה שיתיר העבודה לירושלים כי היא
תכלית השליחות נאמרו * זרבת *

ותחזינה ישום לא לנו שיזכה שיחיה נצבותו כי חס

שהוא בזכותו יוכל לראות ומה שהוא בזכות
אבות יאנו יוכל לראות ולכן אשת לוט לא הי' יכולה לראות
במחלת סיום שהיא בזכותו לזרעה הכלתה ולכן הצטיח
הקב"ה לע"י גאלו ישראל בזכות דכתיב לזרעה לא ידענו
וכו' כ"א הקב"ה יגאל לישראל בזכות שסובלי' גלות סמר
ומקבלי' בזהב ומחמי' ביהודה ומחמי' לישועה כאשר היה
במזרים שנאלו בזכות אמהם ולכן כאשר כי עין צעין יראו
גשום' שנות ציון וכן בקטנינו ותהיזה עינינו :

נרדת

דודא יתן לה' שח על כפלאותיו כי אין צל חסד
מכר' בנסו ובכל יום קדם לאלים ישראל' נס'
רנ' ואין מרגיש כדמתי' לעושה כפלאות גדולות לבדו הרבון
כי סקד'ה מחד כפלאו' ונס' ואין בן אדם מכיר גוליל' נס' ה'
כבר ה' ממנו לגווע כי כל שרי מעלה ומחלות רפיע לוחמי'

מה המה נכד דבר ה' ולא כ' השב כי ההוא הוא נביעת שפעת
 שמים וארץ שהמה דברי הפיו' ומתנגד' זה נכח וזה נכח
 וכבר נזרז הטבעי' כאשר יהי' פועל' דברי' בלתי שווים
 אף המה יולדו דבר בלתי בלתי כי דברי' בלתי חסכמי' יולדו
 דבר בלתי מקיבל לטעמו ולכך שמים וארץ שהמה פועל' בלתי
 בלתי חסכים לפעולתם השואה זה רוחני בתכלית וזה טבעי
 אמרי בתכלית ולכך הניל בלתי טוב ויפה אל ספריאם ותלה
 בהם ההטא והמרי כאלו כרוך בתולדתו אמרו גם המה א"ל
 לנעל דבר ה' כי המה יעברו נהוהו כדכתיב כי שמים כעשן
 כמלחו וכו' ודבר ה' יקום ולא יפעלו דבר בלתי מזוג בטבעי
 מ"ח אין צידם לפעול בן פורר ומורה דבר ה' הגבוה מהם
 ואח"כ תלה כי הדבר תלוי במלך כי יש כולל במלך להיות צדיק
 ופרוש ויש כולל במלך להיות זכאי ורשע וכאשר נאמר מלך בן
 יסיה ומי ילחם עם כוכבי שמים ומתהילה תלה הלידה
 והעיבור בתחם ולכנה ליהיה בתחם ועיבור בלכנה כמאמר
 הפילוסוף כי לית אדם מהתחמה ופריון מהלכנה וכך אמר
 איוב יאבד יום הולד בו ייהם הלידה לתחם ויום והלידה אמר
 פורס הגבר הוא הלכנה אשר מחשלתו בליה עת פריון ולכך
 שבע כי התחמה ולכנה המה סיבה להטא כי כך נוצר ע"י
 וקצעי בו טבעי להטא נכח התאווה והמרי ולכך המה השינוי
 כי א"ל להם לנעל גזירת ה' ומצוותיו ואמרו שאף הם ינטלו
 בדבר ה' כדכתי' והפרה הלכנה וכו' והטעם ג"כ כחש"ל לנל
 יהי' לנכסה לישראל שחטאו בהם ומחטו ולמור כי בהם נקל
 לנעל מצות ה' ודבריו ולא כ' השב אולי הגזירה מפאת י"ב
 מצוות כי עפ"י תולדות אדם נמערבתם ומנעם כאשר יעו
 לארץ מהלם כן יהי' האדם אם לטוב אם לרע וכאשר נאמת
 גזרו חכמי התולדות ואמרו הם הטעמי' בלתי הרצון ובהירים
 אם לטוב לרדוף הכמה ומוסר אם לרע לרדוף תאיה ומותר'
 אחרתה ולכך תלה הדבר בהם אף המה ענו לו כי בהם

נקל לנעל מצות ה' כי הם חלופ' ויעצרו וכו' ולכך האדם
 נעל בהירה מהם בתולדתו ואין דבר בעולם שיכול לעצור לו
 לעשות הטוב ורע כי כך גזר ההכמה סנידא לתת לאדם
 הנחירה מאין מעכב משום דבר מן יצוריו הן גדולי' או
 קטני' ולא ישען אדם בדבר שקר לומר כי המה בעוכרי' כי
 הוא לנדו גזר בעצמו לילך בדרך אשר יצטרך אם בדרך טוב
 או רע לא ימאס כי ה' נתן לנביו שני דרכי' ואין שום דבר
 מעכב ומכריח כלל וזאתה סכר שאין סדנר תלוי אלא בו
 והוא המורד במצות ה' מנלי טעם ומכריח ולכך שם ראשו
 בין נרכין ונכה עד שיבא כשמתו ויבא ב"ק שהוא מוכן ומזומן
 לחיי עו"ב ויש להניח להם מת פיתק וכו' הן נקדושו לא
 יאמין כי השב אולי כאשר יהי' ח"ו יחזיר לסורו כי יצרו רע
 והקנ"ס תופך בטובת ברוחיו ולכך מת פיתק בעורו בתשונה
 שלימה לכני המקום ולכך יש קוצה עולמו נשעה א' כאשר
 הקנ"ס רוא' אם יהי' לא יעש' טוב ויש קיפה עולמו בזמן ארוך
 כאשר רואה הקנ"ס אם יתמיד יוסף בתורה ובתשונה ויראם
 ומ"ט ולכך נכה ר"ג ב"ד כי ראה שאין לנטיח בעצמו שאם
 סיו' חזר בתשונה יש לחוש למחר יחזיר להוסיף לחטא
 ולמורד בה' ולכך צווה שלמה יום המות טוב מיום סולח
 וכשיטא שיל' לנכות כי מי יודע מה יולד לו ואדם בכל רגע
 נהזקת סכנה אולי ח"ו יעבור יצרו עליו למורד בה' ולכך
 ראוי לעורר בתשונה בעורו נכהו גזר על יצרו ולהתליש
 כמו ולנקש מה' שימן לו כת ועזר וסעד לגבור על יצרו כי
 הוא החסייע למנקשי תשונה כחש"ל כי יחייבו כשועה לשני'
 ליתן להם לנעט' ולהשם להם רוח ככון לקום נגד יצרים דהיינו
 בתפילה לה' שחסייע לנכוס סידר הו' ככה אל תפילות בע"ת
 כי לא בהם תפילות וכן נכהו בתכלל לה' שישלח עזרו מקודש
 להחזיר אותנו בתשונה שלימה וסמיננו וכשונה ויחדש ימינו
 בקים וצא לציון גואל אמן :

תוכחת מוסר מה שדרש הגאון רבי ט' טבת תקדל בקק מין יעא

נעים שיר זמירות לישראל כאשר הולך לדבר מגזרות
 יב"ח ר' לפחות אנשי' בתלקלקות לשינוי לשון רמי'
 פתח ואמר לחכמה לעבד ה' לרוד באם פשע לרשע נקרב
 לני אין פחד אלקים לגד עיניו ונח' וכבר התעורר המורד
 ש"ט למה אמר נח לעבד ה' ואמר כאשר נכה דוד לגליות
 ואמרו הכה שאול באלפי' ודוד ברצנו' אמר דוד הנכחן של
 קנ"ח הוא ואמר לך ה' סגולה וכו' והנכה אמר הקנ"ס
 אמת מולת נחמדי' אמי אמתא אותו נך דכחש למלכה לעבד ה'

לרוד וכו' ודבר זה יתאר קשה הנכה דמה ענין זה עבד ה' לרוד
 המורה על נההון אם הוא מהשם ולה' יתייחס או של דוד
 ולו יתייחס . והנה פשוטא של מקרא הוא כך כי כבר כתב
 הרמב"ם ויפך חכמי הדור מכת כריז' הכושע' סמורדי' כי
 חושבים להיות כי כל כוונת מצות ה' בכוונה שכלות כי לא
 יתכן מצות חכם שיצו דבר בלתי השכלה וע"ד משל ציגית
 הוא י"י"כ להחזיר מצות ה' ולהשכיל בלחמת מציאותו וא"כ
 איבא סם יח"ש חושני' לרעה א"כ לאחא צורך ציגית נהשכל'